

Idźcie i zapraszajcie **WSZYSTKICH** na **UCZTĘ**

**TYDZIEŃ
MISYJNY**
2024

MISYJNE MATERIAŁY LITURGICZNE

Misyjne Materiały Liturgiczne

IDŹCIE I ZAPRASZAJCIE WSZYSTKICH NA UCZTĘ

TYDZIEŃ MISYJNY 2024

MATERIAŁY

MATERIAŁY

<http://tnijurl.com/tm2024/>

FILM

FILM

<http://tnijurl.com/fundusz/>

FILM

FILM

<http://tnijurl.com/piasek/>

FILMY

FILMY

<http://tnijurl.com/bohater/>

Papieskie Dzieła Misyjne
Warszawa 2024

SPIS TREŚCI

Missio-Polonia
Wydawnictwo Papieskich Dzieł Misyjnych
skwer kard. Stefana Wyszyńskiego 9
01-015 Warszawa
tel. (22) 838 29 44

Zespół redakcyjny:
ks. Maciej Będziński, s. Monika Juszka RMI,
Elżbieta Polkowska, Anna Sobiech,
ks. Jarosław Tomaszewski

Korekta:
Ewa Mościcka, Joanna Przypolska

Skład:
Krzysztof Kopania

ISSN 1232-6100

WPROWADZENIE

~ „**Idźcie i zapraszajcie wszystkich na ucztę**” ~

W tegorocznym haśle Światowego Dnia Misyjnego kryje się wielka troska Boga, aby nikogo nie zabrakło tam, gdzie On chce nas mieć. Wielu z nas ciągle trwa w przekonaniu, że Bóg powołuje tylko wybranych, że **trzeba zasłużyć sobie na miłość Stwórcy, a przecież dar zbawienia i odkupienia jest gestem miłości – bezinteresownym aktem.**

Kardynał Luis Antonio Tagle, proprefekt Dykasterii ds. Ewangelizacji, podczas wykładu na temat tegorocznego orędzia misyjnego, wygłoszonego dla dyrektorów Papieskich Dzieł Misyjnych z całego świata, zwrócił uwagę na bardzo osobowe zaproszenie, jakie Bóg kieruje do człowieka. Podkreślił, że trzeba dobrze znać tę przestrzeń, do jakiej chce się zapraszać innych, trzeba żyć „ucztą” i nie wolno z tej „uczty” nikogo wykluczać – rezerwować miejsc, stawiać warunków, bo jedynym liczącym się dla Boga warunkiem jest – „chcę”.

Oddając do Waszej dyspozycji materiały liturgiczne, katechetyczne, pastoralne i homiletyczne, zachęcamy do korzystania zarówno z wersji papierowej, jak i elektronicznej ukrytej w kodach QR i specjalnych linkach. Nasze materiały od wielu lat cieszą się zaufaniem i dobrym odbiorem wśród duszpasterzy i katechetów. Niech tak pozostanie, bo chcemy zawsze służyć Wam i całemu dziełu współpracy misyjnej.

Wraz z plakatem na Niedzielę Misyjną przekazujemy infografikę prezentującą zaangażowanie Kościoła z Polski w dzieło misyjne tworzone przez PDM. Dołączamy także prezentację ofiarności polskich diecezji w Niedzielę Misyjną 2023.

Przeżyjmy tę Niedzielę Misyjną jako ucztę wspólnej modlitwy, dar duchowej łączności. Niech wspólne działania owocują większą świadomością misyjną, co w przyszłości przyniesie też owoc materialnego wsparcia. Od blisko stu lat zgodnie z wolą papieża ta przedostatnia niedziela października jest dniem jednoczącym wszystkich ochrzczonych jako uczniów-misjonarzy. Bądźmy razem dla Chrystusa, Kościoła i misji.

Pragnę podziękować wszystkim biskupom diecezjalnym – na czele z przewodniczącym Konferencji Episkopatu Polski i przewodniczącym Komisji Episkopatu Polski ds. Misji – za troskę o dzieło misyjne i wspieranie działalności PDM w Polsce.

Ks. dr Maciej Będziński, dyrektor krajowy PDM

Ofiary z Niedzieli Misyjnej przekazane przez diecezje w 2023 r.

DIECEZJA	Taca z Niedzieli Misyjnej
białostocka	203 759,85
bielsko-żywiecka	52 200,00
bydgoska	85 050,00
częstochowska	35 460,00
drohiczynska	54 023,00
elblaska	17 500,00
ełcka	90 200,00
gdańska	195 000,00
gliwicka	60 410,00
gnieźnieńska	21 236,17
kaliska	55 000,00
katowicka	220 000,00
kielecka	302 600,00
koszalińsko-kołobrzaska	110 350,00
krakowska	65 300,00
legnicka	23 882,71
lubelska	71 130,00
łomżyńska	15 200,00
łowicka	31 600,00
łódzka	180 000,00
opolska	212 238,00
pelplińska	55 000,00
płocka	218 177,00
poznańska	198 978,00

przemyska	81 200,00
radomska	187 808,00
rzeszowska	110 000,00
sandomierska	126 630,00
siedlecka	150 500,00
sosnowiecka	171 000,00
szczecińsko-kamieńska	32 520,00
świdnicka	21 000,00
tarnowska	302 000,00
toruńska	106 555,11
warmińska	154 060,70
warszawska	86 150,00
warszawsko-praska	228 918,00
włocławska	202 000,00
wrocławska	92 382,00
zamojsko-lubaczowska	120 000,00
zielonogórsko-gorzowska	42 000,00
Ordynariat Polowy	47 249,90
Inne anonimowe wpłaty	534,80
SUMA	4 836 803,24

MATERIAŁY PAPIESKICH DZIEŁ MISYJNYCH

S E R Y J N E

„Lumen Gentium. Zeszyty Misjologiczne”

„Misje Dzisiaj”

„Świat Misyjny”

Kalendarz

Kopertki komunijne

Mat. liturgiczne na Wielki Post, okres wielkanocny, Biały Tydzień

Materiały formacyjne dla dzieci

Materiały liturgiczne na Tydzień Misyjny

Materiały liturgiczne: Kolędnicy Misyjni

Nabożeństwa misyjne

Obrazki komunijne

Pamiętka kolędowania

Papieskie Intencje Modlitewne

DZIĘKUJEMY BOGU ZA WASZE MISYJNE **SERCA!**

Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary
przekazało na pomoc misjom

5 685 515,76 zł

w tym ofiary z Niedzieli Misyjnej wyniosły

4 836 803,24 zł

Papieskie Dzieło św. Piotra Apostoła
wsparło dzieło formacji misyjnej kwotą

670 755,08 zł

Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci
podzieliło się ofiarami misyjnymi na sumę

2 325 342,51 zł

*Misja jest niestrudzo-
nym wychodzeniem do
całej ludzkości, aby ją
zaprosić na spotkanie
i do komunii z Bogiem.*

Papież Franciszek

**ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY
Z PAPIESKIMI DZIEŁAMI MISYJNYMI
DLA PRZEKAZU WIARY**

WSPIERAJ MISJE
materialnie i duchowo
na:

www.missio.org.pl

APLIKACJA
ŻYWY RÓŻANIEC

POBIERZ

ŻYWY RÓŻANIEC

ORĘDZIE PAPIEŻA FRANCISZKA NA ŚWIATOWY DZIEŃ MISYJNY

20 października 2024 r.

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

na 98. Światowy Dzień Misyjny 2024 r.

Idźcie i zaproście wszystkich na ucztę (por. Mt 22, 9)

Drodzy bracia i siostry!

Temat tegorocznego Światowego Dnia Misyjnego zaczerpnąłem z ewangelicznej przypowieści o uczcie weselnej (por. Mt 22, 1-14). Po tym, jak goście odrzucili zaproszenie, król – pierwszoplanowa postać opowiadania, mówi do swoich sług: „Idźcie więc na rozstajne drogi i zaproście na ucztę wszystkich, których spotkacie” (w. 9). Zastanawiając się nad tym kluczowym fragmentem w kontekście przypowieści i życia Jezusa, możemy podkreślić kilka ważnych aspektów ewangelizacji. Okazują się one szczególnie aktualne dla nas wszystkich, uczniów-misjonarzy Chrystusa, w tej ostatniej fazie procesu synodalnego, która zgodnie z hasłem „Komunia, uczestnictwo, misja”, powinna zmobilizować Kościół do skoncentrowania się na jego priorytetowym zadaniu, czyli głoszeniu Ewangelii we współczesnym świecie.

1. „Idźcie i zaproście”. Misja jako niestrudzone wychodzenie i zapraszanie na ucztę Pana.

W królewskim poleceniu wydanym sługom znajdujemy na początku dwa czasowniki, które wyrażają istotę misji: „idźcie” i „wezwijcie” w znaczeniu „zaproście”.

W odniesieniu do pierwszego należy pamiętać, że słudzy zostali wysłani już wcześniej, aby przekazać królewskie przesłanie zaproszonym (por. w. 3-4). To pokazuje nam, że misja jest niestrudżonym wychodzeniem do całej ludzkości, aby ją zapraszać na spotkanie i do

komunii z Bogiem. Niestrudzonym! Bóg, hojny w miłości i bogaty w miłosierdzie, zawsze wychodzi do każdego człowieka, aby wezwać go do szczęścia swojego królestwa, pomimo obojętności lub odrzucenia. W ten sposób Jezus Chrystus, Dobry Pasterz, posłany przez Ojca, poszedł szukać zagubionych owiec z ludu Izraela i pragnął iść dalej, aby dotrzeć nawet do tych najbardziej oddalonych (por. J 10, 16). Powiedział do uczniów: „Idźcie!”, zarówno przed, jak i po swoim zmartwychwstaniu, włączając ich w swoją misję (por. Łk 10, 3; Mk 16, 15). Z tego powodu Kościół nadal będzie wychodził poza wszelkie granice, wychodził wciąż na nowo, niestrudzenie i nie zniechęcając się w obliczu trudności i przeszkód, aby wiernie wypełniać misję otrzymaną od Pana.

Korzystam z okazji, aby podziękować misjonarkom i misjonarzom, którzy odpowiadając na wezwanie Chrystusa, zostawili wszystko, aby udać się daleko od swojej ojczyzny i zanieść Dobrą Nowinę do miejsc, w których ludzie jeszcze jej nie otrzymali lub przyjęli ją dopiero niedawno. Najmilsi, Wasze hojne oddanie jest namacalnym wyrazem zaangażowania w misję *ad gentes*, którą Jezus powierzył swoim uczniom: „Idźcie i nauczajcie wszystkie narody” (Mt 28, 19). Trwajmy zatem w modlitwie i dziękujmy Bogu za nowe i liczne powołania misyjne do głoszenia Dobrej Nowiny aż po krańce ziemi.

I nie zapominajmy, że każdy chrześcijanin jest wezwany do udziału w tej powszechnej misji poprzez swoje świadectwo ewangeliczne w każdym środowisku, aby cały Kościół mógł nieustannie wychodzić ze swoim Panem i Mistrzem na „rozdroża” dzisiejszego świata. Tak, „dzisiaj dramat Kościoła polega na tym, że Jezus ciągle puka do drzwi, ale od wewnątrz, abyśmy pozwolili Mu wyjść! Wiele razy okazujemy się Kościołem [...], który nie pozwala Panu wyjść, który trzyma Go jako «coś własnego», podczas gdy Pan przyszedł dla misji i chce, abyśmy byli misjonarzami” (*Przemówienie do uczestników Konferencji zorganizowanej przez Dykasterię ds. Świeckich, Rodziny i Życia*, 18 lutego 2023

r.). Obyśmy wszyscy, którzy jesteśmy ochrzczeni, byli gotowi wyruszyć ponownie, każdy zgodnie ze swoim stanem życia, aby rozpocząć nowy misyjny ruch, jak u zarania chrześcijaństwa!

Wracając do polecenia wydanego sługom przez króla w przypowieści, wyjściu towarzyszy wezwanie, a dokładniej *zaproszenie*: „Przyjdźcie na ucztę!” (Mt 22, 4). Wskazuje to na inny, równie ważny, aspekt misji powierzonej przez Boga. Jak można sobie wyobrazić, ci słudzy-wysłannicy przekazali zaproszenie swojego władcy w trybie pilnym, ale także z wielkim szacunkiem i uprzejmością. Podobnie misja niesienia Dobrej Nowiny wszelkiemu stworzeniu musi cechować się stylem Tego, którego się głosi. Głosząc światu „piękno zbawczej miłości Boga objawionej w Jezusie Chrystusie umarłym i zmartwychwstałym” (*Evangelii gaudium*, 36), uczniowie-misjonarze czynią to z radością, cierpliwością, uprzejmością, które są obecnymi w nich owocami Ducha Świętego (por. Ga 5, 22); nie na siłę, bez przymusu, prozelityzmu; zawsze z bliskością, współczuciem i czułością, które odzwierciedlają Boży sposób bycia i działania.

2. „Na ucztę”. Eschatologiczna i eucharystyczna perspektywa misji Chrystusa i Kościoła.

W przypowieści król prosi sługi, by zanieśli zaproszenie na ucztę weselną jego syna. Odzwierciedla ona perspektywę uczy eschatologicznej, jest obrazem ostatecznego zbawienia w królestwie Bożym, urzeczywistnionym już teraz, wraz z przyjściem Jezusa, Mesjasza i Syna Bożego, który dał nam życie w obfитоści (por. J 10, 10), symbolizowane przez stół zastawiony „soczystymi potrawami, wybornymi winami”, kiedy Bóg „raz na zawsze zniszczy śmierć” (por. Iz 25, 6-8).

Misja Chrystusa jest misją pełni czasów, jak zapowiedział On na początku swojego przepowiadania: „Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże” (Mk 1, 15). Tak więc uczniowie Chrystusa są powołani do kontynuowania tej samej misji ich Mistrza i Pana. Przypomnijmy

w tej kwestii nauczanie Soboru Watykańskiego II o eschatologicznym charakterze misyjnego zaangażowania Kościoła: „Czas działalności misyjnej mieści się pomiędzy pierwszym a drugim przyjściem Pana [...]. Zanim bowiem Pan przybędzie, należy głosić Ewangelię wszystkim narodom” (Dekret o misyjnej działalności Kościoła *Ad gentes*, 9).

Wiemy, że zapał misyjny pierwszych chrześcijan miał głęboki wymiar eschatologiczny. Odczuwali oni pilną potrzebę głoszenia Ewangelii. Również dzisiaj ważne jest, by pamiętać o tej perspektywie, ponieważ pomaga nam ona ewangelizować z radością tych, którzy wiedzą, że „Pan jest blisko” i z nadzieją tych, którzy dążą do celu, kiedy wszyscy będziemy z Chrystusem na Jego ucztę weselnej w królestwie Bożym. Podczas gdy świat proponuje różne „uczty” konsumpcjonizmu, egoistycznego bogactwa, gromadzenia, indywidualizmu, Ewangelia wzywa wszystkich na Bożą ucztę, gdzie panuje radość, dzielenie się, sprawiedliwość, braterstwo – w komunii z Bogiem i z innymi.

Ta pełnia życia, dar Chrystusa, jest antycypowana już teraz w uczcie Eucharystii, którą Kościół celebruje na polecenie Pana na Jego pamiątkę. Tak więc zaproszenie na ucztę eschatologiczną, które niesiemy wszystkim w naszej misji ewangelizacyjnej, jest nierozdzielnie związane z zaproszeniem do stołu eucharystycznego, gdzie Pan karmi nas swoim słowem oraz ciałem i krwią. Jak nauczał Benedykt XVI, „w każdej celebracji eucharystycznej realizuje się sakramentalnie eschatologiczne gromadzenie się Ludu Bożego. Uczta eucharystyczna jest dla nas rzeczywistą antycypacją ostatecznej uczty, zapowiedzianej uprzednio przez proroków (por. Iz 25, 6-9) i opisanej w Nowym Testamencie jako «gody Baranka» (Ap 19, 7-9), którą się celebruje w radości świętych obcowania” (*Sacramentum caritatis*, 31).

Dlatego wszyscy jesteśmy wezwani do intensywniejszego przeżywania każdej Eucharystii we wszystkich jej wymiarach, zwłaszcza w wymiarze eschatologicznym i misyjnym. Powtarzam w związku z tym, że „nie możemy przystępować do stołu eucharystycznego bez

włączenia się w dynamikę misji, która bierze początek w samym Sercu Boga i zmierza do tego, by objąć wszystkich ludzi" (*Sacramentum caritatis*, 84). Odnowa eucharystyczna, którą wiele Kościołów lokalnych chwalebnie promuje w pocovidowym czasie, będzie miała również fundamentalne znaczenie dla rozbudzenia ducha misyjnego w każdym wierzącym. Z o ileż większą wiarą i zapałem serca powinniśmy podczas każdej Mszy św. wypowiadać aklamację: „Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale!”.

W tej perspektywie, w roku poświęconym modlitwie w ramach przygotowań do Jubileuszu 2025, pragnę zaprosić wszystkich do zintensyfikowania także i przede wszystkim uczestnictwa we Mszy św. i modlitwy w intencji misji Kościoła. Posłuszny słowu Zbawiciela, nigdy nie przestaje on wznosić do Boga, w każdej celebracji eucharystycznej i liturgicznej, modlitwy *Ojcze nasz* z wezwaniem „Przyjdź królestwo Twoje”. W ten sposób codzienna modlitwa, a zwłaszcza Eucharystia, czyni nas pielgrzymami-misjonarzami nadziei w drodze do życia wiecznego w Bogu, ku uczcie weselnej przygotowanej przez Boga dla wszystkich Jego dzieci.

3. „Wszystkich”. Powszechna misja uczniów Chrystusa i Kościół całkowicie synodalno-misyjny.

Trzecia i ostatnia refleksja dotyczy adresatów królewskiego zaproszenia – „wszystkich”. Jak podkreśliłem, „to jest sedno misji: owo «wszyscy». Nie wykluczając nikogo. Wszyscy. Zatem każda nasza misja rodzi się z serca Chrystusa, aby mógł przyciągnąć do siebie wszystkich” (*Przemówienie do uczestników Zgromadzenia Ogólnego Papieskich Dzieł Misyjnych*, 3 czerwca 2023 r.). Także dzisiaj, w świecie rozdartym podziałami i konfliktami, Chrystusowa Ewangelia jest łagodnym i mocnym głosem, który wzywa ludzi do spotkania się ze sobą, do uznania siebie nawzajem za braci i radowania się harmonią w różnorodności.

Bóg chce, aby „wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy” (1 Tm 2, 4). Dlatego w naszej działalności misyjnej nigdy nie zapominajmy, że jesteśmy posłani, aby głosić Ewangelię wszystkim, i „nie jak ktoś, kto narzuca nowy obowiązek, ale jak ktoś, kto dzieli się radością, ukazuje piękny horyzont, ofiaruje upragnioną ucztę” (*Evangelii gaudium*, 14).

Uczniom-misjonarzom Chrystusa zawsze leży na sercu troska o wszystkich ludzi, każdego stanu społecznego i także moralnego. Przypowieść o uczcie mówi nam, że zgodnie z poleceniem króla, słudzy zgromadzili „wszystkich, których napotkali: złych i dobrych” (Mt 22, 10). Co więcej, właśnie „ubodzy, ułomni, niewidomi i chromi” (Łk 14, 21), czyli ostatni i zepchnięci na marginesy społeczeństwa, są szczególnymi gośćmi króla. Zatem zaproszenie na ucztę weselną Syna, którą przygotował Bóg, pozostaje zawsze otwarte dla wszystkich, ponieważ wielka i bezwarunkowa jest Jego miłość do każdego z nas. „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3, 16). Każdy człowiek, każdy mężczyzna i każda kobieta, jest adresatem Bożego zaproszenia do uczestnictwa w Jego przemieniającej i zbawiającej łasce. Trzeba tylko powiedzieć „tak” temu darmowemu Bożemu darowi, przyjmując go i pozwalając, aby nas przemienił, przyoblekając się w niego jak w „szatę weselną” (por. Mt 22, 12).

Misja dla wszystkich wymaga zaangażowania wszystkich. Dlatego konieczne jest kontynuowanie drogi ku Kościołowi w pełni synodalnemu oraz misyjnemu, który służy Ewangelii. Synodalność jest misyjna sama w sobie i odwrotnie – misja jest zawsze synodalna. Dlatego ścisła współpraca misyjna jest dziś jeszcze bardziej pilna i konieczna zarówno w Kościele powszechnym, jak i w Kościołach partykularnych. W ślad za Soborem Watykańskim II i moimi poprzednikami polecam wszystkim diecezjom świata posługę Papieskich Dzieł Misyjnych, które są podstawowym narzędziem „tak do wpajania katolikom od dzieciństwa

ducha prawdziwie powszechnego i misyjnego, jak i do pobudzania do skutecznego zbierania dobrowolnych ofiar na rzecz wszystkich misji, zależnie od ich potrzeb” (Dekret *Ad gentes*, 38). Z tego powodu zbiórki Światowego Dnia Misyjnego we wszystkich Kościołach lokalnych są w całości przeznaczone na Powszechny Fundusz Solidarności, który następnie Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary rozdziela w imieniu papieża na potrzeby wszystkich misji Kościoła. Módlmy się do Pana, aby nas prowadził i pomagał nam być Kościołem bardziej synodalnym i misyjnym (por. *Homilia podczas Mszy św. na zakończenie Zwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów*, 29 października 2023 r.).

Na koniec zwróćmy nasze spojrzenie ku Maryi, która wyprosiła u Jezusa pierwszy cud właśnie na uczcie weselnej w Kanie Galilejskiej (por. J 2, 1-12). Pan Jezus ofiarował młodej parze i wszystkim gościom obfitość nowego wina, będącego znakiem zapowiadającym ucztę weselną, którą Bóg przygotowuje dla wszystkich na końcu czasów. Również dzisiaj prosimy o Jej macierzyńskie wstawiennictwo za ewangelizacyjną misję uczniów Chrystusa. Z radością i troskliwością naszej Matki, z mocą czułości i miłości (por. *Evangelii gaudium*, 288), idźmy i zanieśmy wszystkim zaproszenie Króla Zbawiciela. Święta Maryjo, Gwiazdo Ewangelizacji, módl się za nami!

Rzym, u Świętego Jana na Lateranie, dnia 25 stycznia 2024 r.,
w święto Nawrócenia św. Pawła.

A handwritten signature in black ink that reads "Franciscus". The script is cursive and elegant, with a prominent initial 'F'.

Franciscus

MODLITWA NA KAŻDY DZIEŃ

Proponujemy, aby każdego dnia października dodawać jedno wezwanie do modlitwy wiernych.

1. Za osoby wspierające dzieła misyjne przez modlitwę i ofiarę, aby odnajdywały w tym zaangażowaniu moc radości i ufności na wzór św. Teresy z Lisieux.
2. Za osoby pracujące w szpitalach i ośrodkach zdrowia na misjach, aby Boża opatrzność zsyłała im na pomoc dobrych ludzi.
3. Za prześladowanych z powodu wiary w Chrystusa, aby nie utracili nadziei, doświadczając Bożej obecności i naszej solidarności.
4. Za misjonarzy i wolontariuszy na wszystkich kontynentach, aby troszczyli się o stworzenie i głosili Dobrą Nowinę na wzór św. Franciszka z Asyżu.
5. Za ludzi na szczytach władzy, uwikłanych w korupcję i formy niesprawiedliwości, aby spotkali miłosiernego Boga, porzucili przemoc i stanęli po stronie ucisnionych.
6. Za Papieskie Dzieło św. Piotra Apostoła, aby przyszli księża i osoby konsekrowane w Afryce, Ameryce Południowej i Azji mieli zapewnioną dobrą formację.
7. Za osoby z parafialnych grup misyjnych i róż Żywego Różańca, aby na wzór bł. Pauliny Jaricot były dla swoich bliskich, przyjaciół i znajomych czytelną „żywą Ewangelią”.
8. Za najuboższych mieszkańców Ziemi, którzy są ofiarami rabunkowej polityki międzynarodowych koncernów w eksploatacji zasó-

bów naturalnych, a także za misjonarzy, którzy stają w ich obronie, aby zostało usłyszane ich wołanie o sprawiedliwość i ochronę.

9. Za młodych ludzi, aby w Kościele widzieli swój dom, w którym mogą się rozwijać, wzrastać w wierze i miłości oraz wychodzić do świata z orędziem pokoju i zbawienia.
10. Za biskupów, aby troszcząc się o własne diecezje, nie zapominali o potrzebach Kościoła misyjnego.
11. Za seminarzystów, nowicjuszek i nowicjuszy, aby podczas teologicznej formacji odkryli potrzebę misyjnego zaangażowania.
12. Za wszystkich ochrzczonych, aby w każdym miejscu i czasie, według swoich możliwości i talentów, mieli swój udział w misyjnym dziele Kościoła, realizując misyjne posłanie: „Idźcie i głosście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu”.
13. Za papieża, aby w mocy Ducha Świętego jednoczył i prowadził Kościół „ścieżkami Pana”, rozjaśniając światłem Ewangelii wszelkie mroki i ciemności świata.
14. Za nauczycieli i wychowawców, aby w sercach i umysłach młodych ludzi potrafili zaszczerpić ewangeliczne wartości, umiłowanie prawdy, pokoju i ludzkiego braterstwa.
15. Za wątpiących w miłość i dobroć Boga, aby uwierzyli w nie dzięki naszemu świadectwu.
16. Za osoby starsze i chore, aby w Misyjnym Apostolstwie Chorych znalazły pocieszenie i radość wspierania dzieł misyjnych Kościoła.
17. Za katechistów pracujących na terenach misyjnych, aby umiejętnie podtrzymywali w wiernych żar wiary, jednocząc ich na modlitwie i dzieleniu się słowem Bożym.

18. Za misjonarzy pracujących na terenach ogarniętych wojną, aby zachowali w swoich sercach pokój Chrystusa i byli dla ludzi pogrążonych w rozpacz z znakiem obecności Boga żywego i prawdziwego.
19. Za wspólnoty dotknięte rozłamem i pogrążone w konfliktach, aby w Jezusie Chrystusie ujrzały światło prawdy, przewyciężyły wzajemne uprzedzenia i otrzymały łaskę pojednania.

TYDZIEŃ MISYJNY

20. Za naszą wspólnotę parafialną, aby przez Papieskie Dzieła Misyjne odkrywała piękno Kościoła powszechnego, odnawiała radość, entuzjazm i poczucie wdzięczności za dar wiary.
21. Za chrześcijańskie rodziny, aby w Eucharystii odnajdywały siły do budowania głębokich i pięknych relacji będąc dla innych znakiem żywego, obecnego i miłującego Boga.
22. Za młodzież i dzieci, aby w Papieskim Dziele Misyjnym Dzieci i Papieskim Dziele św. Piotra Apostoła doświadczały mocy Ducha Świętego, który chroni, prowadzi i uzdalnia do świadectwa.
23. Za kapłanów i osoby konsekrowane, aby byli „żywym tabernakulum” i budzili w ludziach tęsknotę za prawdziwym i miłującym Bogiem.
24. Za osoby zrzeszone w różach Żywego Różańca, aby ich życie i działanie było odzwierciedleniem uczy eucharystycznej, na którą z radością i nadzieją zapraszają wszystkich.
25. Za chorych i cierpiących, aby Eucharystia napełniała ich pokojem i głęboką radością oraz budziła misyjny zapał do modlitwy za świat, Kościół i dzieło ewangelizacji.

26. Za młodzież zaangażowaną w misyjny wolontariat, aby doświadczenie misyjnego Kościoła budziło w nich wdzięczność za dar wiary i pragnienie głoszenia Ewangelii.
-
27. Za dziennikarzy i pracowników środków społecznego przekazu, aby w swojej pracy kierowali się umiłowaniem prawdy i szacunkiem do drugiego człowieka.
28. Za dzieci dotknięte albinizmem i odrzucane z tego powodu przez swoje rodziny i społeczności, aby znalazły schronienie w misyjnych ośrodkach, gdzie będą mogły rozwijać się otoczone troską i szacunkiem.
29. Za pracowników Papieskich Dzieł Misyjnych, aby ich praca przynosiła owoce dla Kościoła na całym świecie.
30. Za tych, którzy wciąż czekają na Ewangelię, aby spotkali świadków Chrystusa i przyjęli od nich słowo życia.
31. Za wszystkich wspierających misje modlitwą i ofiarą, aby otrzymali błogosławieństwo dla siebie i swoich bliskich.

NIEDZIELA – 20 PAŹDZIERNIKA

IDŹCIE I ZAPRASZAJCIE WSZYSTKICH NA UCZTĘ

Komentarz na wejście

Msza święta to ofiara Chrystusa za nasze grzechy. Jezus nie tylko ofiaruje siebie za grzechy świata, ale także zaprasza nas na ucztę, podczas której to On sam staje się dla nas pokarmem. Poprzez pełne uczestnictwo w Mszy nosimy Chrystusa w sobie i jesteśmy zobowiązani do tego, aby zapraszać wszystkich na ucztę, która daje zbawienie.

Akt pokuty

- Jezu, który masz miłosierdzie dla wszystkich ludzi, *zmiłuj się nad nami.*
- Chryste, który wzywasz do nawrócenia, *zmiłuj się nad nami.*
- Panie, który ofiarujesz się każdego dnia za nas, *zmiłuj się nad nami.*

Modlitwa wiernych

Przedstawmy kochającemu Bogu nasze prośby, niech wspólna modlitwa wyjedna nam i całemu światu potrzebne łaski.

– Módlmy się za Kościół, aby był dla wszystkich znakiem miłosierdzia Bożego. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za tych, którzy swoje cierpienia ofiarują w intencji misji, aby świadomość szczególnego powołania dodawała im sił. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za prześladowanych za wiarę chrześcijan, aby swoim męstwem dawali innym przykład znoszenia przeciwności dla Jezusa. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za misjonarki i misjonarzy, o potrzebne dla nich siły do głoszenia Ewangelii. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych misjonarzy i misjonarki, aby Pan obdarzył ich życiem wiecznym. *Ciebie prosimy...*

Panie, wysłuchaj prośb, które z ufnością do Ciebie zanosimy. Naucz nas słuchać innych, a szczególnie tych, do których nas posyłasz.

Procesja z darami

Przynosimy dary, które są owocem ziemi i pracy rąk ludzkich. Chleb i wino staną się Ciałem i Krwią Chrystusa, a On zamieszka w nas.

Chleb – tworzy go wiele ziaren, chcemy na wzór chleba być budowniczymi wspólnoty Chrystusa.

Woda – daje życie, jest znakiem oczyszczenia, chcemy w naszych duszach być czysti dla Jezusa jak woda.

Wino – jest owocem winnego krzewu, chcemy być jak winne latorośle, które są wszczepione w Jezusa Chrystusa.

Hostia – za chwilę przemieni się w Ciało Chrystusa i stanie się częścią nas samych, chcemy żyć tak, abyśmy zawsze byli gotowi do uczestnictwa w świętej uczcie.

Prosimy Cię, Panie, przyjmij złożone przez nas dary, przemień nas i nasze życie swoją obecnością i poślij do tych, którzy są jeszcze daleko w drodze do Ciebie.

Homilia dla młodzieży

Każdy z nas otrzymał dar życia od Boga poprzez rodziców. Wiemy, że mamy sferę zarówno duchową, jak i fizyczną. **Już od samego poczęcia**, na co wielu dzisiaj nie zwraca uwagi, przyjmujemy od Boga duszę. Żeby prawidłowo funkcjonować, musimy dbać o ten wielki skarb życia, jaki otrzymaliśmy. To, że każdy dba o swoje ciało, jest oczywiste. Ludzie chorzy gotowi są poświęcić wszystkie pieniądze, aby zdobyć potrzebny lek. Wiąże się to nie tylko z szacunkiem do siebie, ale przede wszystkim z szacunkiem do Boga, który jest dawcą życia. Nie można jednak zapominać o tym, co najważniejsze, czyli o dbaniu o życie duchowe. Bo co człowiekowi po tym, że będzie miał wspaniałe, zdrowe ciało, jak doprowadzi swoją duszę do takiego stanu, że po zakończeniu życia ziemskiego nie będzie żył wiecznie.

W dzisiejszych czasach wydaje się, że wszystko przebiega bardzo szybko. Wielu ludzi mówi, że nie ma na nic czasu. Tłumaczą się w przeróżny sposób. Jednak w naprawdę ważnych i trudnych sprawach potrafią się zatrzymać, czasami nawet czekać w długich kolejkach do lekarzy. W sytuacjach, kiedy nie wiedzą, co zrobić z problemami, udają się do swoich przyjaciół, a czasami do psychoterapeutów. Rzecz jasna, że z dolegliwościami, które dotyczą naszego organizmu, musimy udać się do odpowiedniego lekarza i podjąć leczenie.

Ale czy jest miejsce, gdzie otrzymamy wiele odpowiedzi na nasze problemy, zarówno fizyczne, jak i duchowe? O takim miejscu słyszeliśmy w dzisiejszej Ewangelii. Zostaliśmy zaproszeni na ucztę. Jest nią Msza święta, podczas której Jezus umiera za nas na krzyżu, żebyśmy mieli otwartą drogę do zbawienia, ale także daje nam samego siebie na ołtarzu i możemy Jego Ciało i Krew podczas tej uczy przyjąć.

Ktoś powie, no tak, rozumiem, że podczas Mszy uświęca się moja dusza. Jednak jaki to ma wpływ na problemy zewnętrzne, także te dotyczące zniszczonego zdrowia? Otóż ma bardzo wielki wpływ. Łącząc się z Jezusem w sakramencie Eucharystii podczas wspólnej uczy na Mszy umacniamy duszę i nasze wnętrze – to wszystko, co w nas jest, każde uderzenie serca, wszystkie uczucia, przeżycia. Po przyjęciu Chrystusa żywego i prawdziwego podczas uczy eucharystycznej jesteśmy umocnieni do pokonywania zewnętrznych trudności, bo wiemy, że już nie jesteśmy sami i cokolwiek by się wydarzyło, żyjemy dla Boga, dawcy życia. Pomyślcie o tym po przyjęciu sakramentu Eucharystii, a wtedy poczujecie w sobie tę niezwykłą moc miłości, jaką daje nam Jezus.

Należy pamiętać jeszcze o jednym. Na takie spotkanie podczas świętej uczy z Chrystusem trzeba się przygotować. Przygotowanie to polega na pojednaniu z Bogiem. Tak więc konieczne jest częste korzystanie z sakramentu spowiedzi. W razie niebezpieczeństw i zmartwień nie szukajcie daleko, bo Jezus zaprasza was na ucztę w każdym czasie i jest z wami, kiedy tylko będziecie tego chcieli.

Homilia do dorosłych

Zaproszenie na ucztę kojarzy nam się z czymś doniosłym. Może to być uczta kulinarna, kulturalna, duchowa. Wybierając się na taką ucztę, staramy się ubrać stosownie do okazji, znamy zasady zachowania. Może do końca nie wiemy, co nas tam czeka, dlatego gdzieś w głębi towarzyszy nam lekki niepokój. Tym bardziej jeżeli jest to szczególnie ważne spotkanie czy wydarzenie. Tak więc zaproszenie na wspólną ucztę dotyka zarówno naszej sfery zewnętrznej, ale także jeszcze bardziej tego, co dzieje się we wnętrzu. Bo właśnie tak zbudowany jest człowiek. Ciało to element bardzo ważny, ale zewnętrzny, a uczucia, wrażliwość, cechy charakteru, temperamentu itd. – to wnętrze.

Pomyślmy jednak przez chwilę o wydarzeniu, o którym mówi hasło Niedzieli Misyjnej: „Idźcie i zapraszajcie wszystkich na ucztę”. Chodzi tutaj o głębokie i najpiękniejsze wydarzenie, na jakie może zostać zaproszony człowiek. O ucztę eucharystyczną.

Zacznijmy wobec tego od początku. Czy znamy tego, który nas zaprasza? Każdy powie, że przecież dobrze zna Jezusa Chrystusa. Ale czy na pewno? Tyle od dzieciństwa słyszymy o Jezusie. Wiele razy, właściwie każdego dnia mamy z Nim kontakt poprzez modlitwę, uczestnictwo w życiu Kościoła, przyjmowanie sakramentów. Musimy jednak pamiętać, że ten, który nas zaprasza, jest kimś o wiele ważniejszym niż nawet najbliższa nam osoba. To Syn Boży, który podczas uczy ofiaruje za nas samego siebie. Dlatego bardzo ważne jest, żeby w codziennym myśleniu o Chrystusie nie wpaść w pewnego rodzaju rutynę. Syn Boży nigdy nie może stać się dla człowieka, nawet bardzo wierzącego, kimś takim zwyczajnym, codziennym. Jak więc poradzić sobie z tym, żeby zawsze „na świeżo” myśleć i pamiętać o obecności Jezusa w całym życiu? W ten sam sposób, w jaki staramy się pamiętać o kimś ważnym, kto zaprasza nas do swojego domu na ważne wydarzenie. Z szacunku do nas wręczy nam osobiście zaproszenie. Kiedy będzie na nas czekał, my będziemy co jakiś czas na to zaproszenie spoglądać i wtedy przypominać sobie tę

osobę. A co z zaproszeniem od Jezusa? Gdzie ono jest? To wyjątkowe zaproszenie, dlatego znajduje się w wyjątkowym miejscu, czyli w naszym sercu i sumieniu. Stąd bardzo ważna jest świadomość, że każdego dnia Syn Boży nie tylko nam towarzyszy, ale także niecierpliwie na nas czeka.

Teraz czas na krok drugi. Przygotowanie do wyjścia na ucztę. Gdy zaprasza nas ktoś z naszych bliskich czy znajomych, to staramy się ubrać odpowiednio do sytuacji. No a gdy zaprasza nas sam Chrystus? Dla Niego nie są aż tak istotne szaty zewnętrzne. Nie zapominajmy jednak o odpowiednim ubraniu w świątyni. Najważniejszy strój na ucztę Chrystusa to czyste serce. Stąd zanim zaczniemy uczestniczyć w Eucharystii, zadbajmy o wygląd duszy i jeżeli wymaga tego sytuacja, skorzystajmy z sakramentu spowiedzi.

Krok trzeci. Jeżeli zasiadamy przy stole w towarzystwie gospodarza i zaproszonych gości, to oczywiście, że musimy znać zasady zachowania się. Podczas liturgii mszy św. też obowiązują ważne zasady. Wiemy, kiedy mamy wstawać i siadać, kiedy się modlić i śpiewać.

Na koniec warto jeszcze pamiętać o jednym. Kiedy wyjdziemy z ważnego spotkania, to jesteśmy pod wrażeniem tego wydarzenia, emocje sprawiają, że chcielibyśmy wszystkim o tym opowiedzieć. Jednak kiedy wychodzimy z Eucharystii, nie kierujemy się tylko emocjami. Sprawdzianem, czy dobrze przeżyliśmy ucztę, na którą zaprosił nas Chrystus, będzie to, czy potrafimy w imieniu Syna Bożego zaprosić na następną ucztę innych.

Rozważania różańcowe (tajemnice chwalebne)

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Jezus przez swoje zmartwychwstanie pokonał śmierć. Od tego wydarzenia nie musimy już się obawiać, że nasze życie kończy się tutaj na ziemi. Niezwykłe światło zmartwychwstania rozproszyło mroki w sercach ludzi, którzy do tej pory żyli w niepewności i obawiali się o swoją przyszłość po śmierci. Nie ma takiej trudności w życiu

czy w wierze, która mogłaby spowodować, że zostaniemy sami. On zmartwychwstał i jest z nami. Wielu jednak jeszcze nie wie o tym, że Jezus zmartwychwstał. Módlmy się o wzrost naszej wiary, abyśmy byli dobrymi świadkami radosnej nowiny o życiu wiecznym.

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Pan wstępuje do nieba w obecności kilku apostołów. Unosi się w górę i w obłoku znika im z oczu. Jest w nich ogromna tęsknota, żeby być z Nim znowu razem, tak jak byli tutaj na ziemi. My, tak jak apostołowie, pamiętając o wniebowstąpieniu Jezusa, musimy zatęsknić za życiem wiecznym w królestwie Bożym, gdzie, jak nam powiedział Pan, jest mieszkań wiele. Zrzucajmy z siebie ciężary codzienności, które często przeszkadzają nam w drodze do nieba, żebyśmy lżejsi w sercu i duszy wstąpili pod koniec naszego ziemskiego życia na górę, gdzie skończy się czas, a otworzy wieczność.

3. Ześlanie Ducha Świętego

Apostołowie po śmierci Jezusa modlili się w wieczerniku. Nie wiedzieli, jak zacząć mówić innym, że Pan zmartwychwstał i otworzył wszystkim drogę do życia wiecznego. Zwyczajnie po ludzku brakowało im odwagi. Został na nich zesłany Duch Święty. Ten, który każdą modlitwę zanoszą do Boga Ojca, umacnia w wierze, dodaje odwagi do męznego wyznawania wiary. Pamiętajmy, że Duch Boży Pocieszyciel jest zawsze z nami i jeśli Go prosimy, to nigdy nie zabraknie nam odwagi do głoszenia, że warto żyć dla Królestwa Bożego.

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Maryja razem z ziemskim ciałem i duszą jako jedyna z ludzi została wzięta do nieba. To ona, nasza Matka, najlepiej zna to wszystko, co przeżywa każdy człowiek podczas ziemskiego życia. Jak wiemy, wszystkie sprawy zawsze ukrywała w swoim sercu. Teraz w Królestwie Niebieskim wszystkie ludzkie sprawy przedstawia przed tronem Bożym, a różaniec jest modlitwą, która jednoczy nas z Matką. Niech

każdy z nas żyje tak, żeby każdego dnia uświęcać swe ziemskie ciało, które jest świątynią duszy.

5. Ukoronowanie Maryi na Królową Nieba i Ziemi

Maryja jest nie tylko Matką Boga i ludzi, ale także Królową Polski. Pamiętamy, jak wiele razy to właśnie nasza Matka i Królowa ratowała nasz kraj z niebezpieczeństw. Klękali przed nią prości ludzie i wielcy królowie. Dzisiaj my z różańcem klęczymy razem z Królową u tronu Ojca, który kocha nas miłością bez granic. Przez serce Maryi Królowej zawierzamy Bogu naszą ojczyznę i nas samych, starajmy się być godnymi poddanymi tej, która nieustannie czuwa nad nami.

Czytanka różańcowa

Hinduski lekarz miał ponoć powiedzieć siostronom odwiedzającym Matkę Teresę w szpitalu, by przyniosły „ten złoty domek, który Matka miała ze sobą ostatnim razem, bo przy nim jest dużo spokojniejsza”. Mimo wieloletnich duchowych ciemności Matka Teresa niemal nieustannie odczuwała tęsknotę za Eucharystią.

W każdym domu Misjonarek Miłości na całym świecie kaplica wygląda podobnie. Nie ma w niej ławek, klęczników. Prosty ołtarz, tabernakulum, krzyż z wizerunkiem Chrystusa, a na ścianie napis – najczęściej po angielsku: „I thirst”, czyli „Pragnę”. To jedno z ostatnich słów Jezusa, które wypowiedział na krzyżu.

Dlaczego właśnie to słowo? W zamyśle Matki Teresy celem Misjonarek Miłości ma być „zaspokajanie pragnienia Jezusa Chrystusa na krzyżu, pragnienia miłości i dusz [...]. «Pragnę» to znacznie głębsze słowo, niż gdyby Jezus powiedział po prostu: «Kocham was». Dopóki nie będziecie wiedzieli, i to w bardzo osobisty sposób, że Jezus was pragnie, nie będziecie w stanie poznać tego, kim On chce dla was być. Ani tego, kim chce, abyście wy byli dla Niego”.

To dlatego znajdziemy to słowo na ścianie każdej ich kaplicy. Siostry nie traktują swojego życia i misji jedynie jako pracy socjalnej, charyta-

tywnej. Chcą odpowiedzieć na głos Jezusa ukrytego w drugim człowieku – chorym, żyjącym w nędzy, uwikłanym w nałogi, odrzuconym. Aby rozpoznać Go w tym ukryciu, potrzebują nieustannie je sobie uświadamiać, a Jego ukrycie w Eucharystii jest najlepszym „ćwiczeniem” tej zdolności.

Sama Matka Teresa mówiła: „Jeśli będziemy adorować Chrystusa ukrytego w Eucharystii, będziemy umieli dostrzec Go w zaniedbanych ciałach ubogich. Nasz dzień rozpoczynamy mszą św. i przyjęciem Jezusa w Komunii św., a kończymy godziną adoracją Najświętszego Sakramentu. Nie mogę wyobrazić sobie nawet jednego dnia bez Eucharystii.

Dotykam Jezusa, kocham Go, służę Mu w biednych umacniana Jego miłością. Moją największą miłością jest Jezus w Eucharystii. Właśnie w niej spotykam Go, otrzymuję Go, kocham, a potem odkrywam Go i służę Mu w tych najuboższych z ubogich. Moje życie byłoby puste, gdybym nie przyjmowała codziennie Komunii Świętej”.

Matka Teresa nie pozwalała wychodzić do pracy z ubogimi na mieście siostrze, której nie było poprzedniego wieczoru na adoracji. Kiedy współpracownicy skarżyli się, że mają naprawdę dużo pracy i sugerowali, by adorację skrócić lub okresowo z niej zrezygnować, radziła, by niejako „wbrew logice” poświęcić na nią więcej czasu.

Wiemy, że przez długie lata Matka Teresa przeżywała ogromne duchowe ciemności. Można by powiedzieć, że jej wiara była w permanentnym kryzysie. Jednocześnie jednak niemal nieustannie przeżywała tak wielką tęsknotę za Eucharystią, że zdarzało się, iż nie mogła przez nią... spać. „Czasami Najświętszy Sakrament tak bardzo mnie pociągał. Nie mogłam się doczekać Komunii Świętej. Noc po nocy sen mnie opuszczał i tylko spędzałam te godziny, tęskniąc do Jego przyjścia” – pisała.

Ks. dr Dariusz Kajzer, diec. toruńska

PONIEDZIAŁEK – 21 PAŹDZIERNIKA

ZAPRASZAJCIE RODZINY NA UCZTĘ

Komentarz na wejście

Usłyszemy dziś w pierwszym czytaniu, że zbawienie jest łaską daną nam darmo, nie da się go kupić czy na nie zasłużyć. Dziękujemy Panu Bogu za ten dar. Prośmy o wiarę, która poprowadzi nas ku radosnej służbie Panu i odkrywaniu, jak gromadzić skarby w niebie, a nie na ziemi.

Modlitwa wiernych

Stojąc przed dobrym Bogiem, któremu zależy na każdym człowieku, zanieśmy naszą modlitwę za potrzebujących.

– Módlmy się za cały Kościół, pasterzy i wiernych, aby nie ustawiali w wypełnianiu misji, do której zostali powołani. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za misjonarki i misjonarzy pracujących z dala od rodzinnych stron, aby znajdowali odpowiednie wsparcie i siły do pracy. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za sprawujących władzę i stanowiących prawa, aby motywem ich działania było dobro powierzonych im ludzi, nie własne bogactwo. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się o pokój na świecie, aby ustały wojny i pogodziły się skłócone narody i rodziny. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za prześladowanych za wiarę w różnych częściach świata: o wytrwałość dla nich i o opamiętanie dla prześladowców. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas samych, abyśmy służyli Panu z radością i gromadzili skarby w niebie. *Ciebie prosimy...*

Boże Ojczy, Ty nas stworzyłeś i jesteśmy Twoją własnością, a Twoja łaska trwa na wieki. Prosimy, wysłuchaj naszych próśb. *Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.*

Rozważania różańcowe (tajemnice radosne)

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

Archanioł Gabriel przyniósł Maryi prośbę Pana Boga o zgodę na zmianę całego życia. Jej życie rodzinne, macierzyństwo miało wyglądać zupełnie inaczej niż u innych i inaczej niż planowali z Józefem. I Maryja wyraziła na to zgodę.

Prośmy za rodziny, aby były otwarte na Boży plan dla nich, aby chciały odczytywać Boże wezwania w każdej dziedzinie życia i potrafiły rezygnować z własnych planów.

2. Nawiedzenie św. Elżbiety

Elżbieta rozpoznała w Maryi Matkę Boga, a w dziecku, które było pod Jej sercem – Mesjasza. Maryja nie musiała nic mówić. Widzimy w tej scenie otwarcie Elżbiety na Boży głos w jej sercu i Maryję promieniującą Bożym światłem.

Prośmy za rodziny chrześcijańskie, aby ich życie, panująca w nich zgoda i miłość były świadectwem działania Boga, zachętą dla innych do zadawania pytania: „Dlaczego tak żyjecie?”

3. Narodzenie Pana Jezusa

Pasterze usłyszeli wieść o narodzeniu i zaraz pobiegli do betlejemskiej grotty. Maryja i Józef przyjęli ich z radością. Pokazali nowonarodzone Dziecię, ucieszyli się darami. A przecież to było krótko po porodzie, w bałaganie i zapewne niezbyt królewskim otoczeniu. Goście też pewnie byli mało eleganccy, ale zostali przyjęci z radością.

Prośmy za rodziny, aby były otwarte na przyjęcie ludzi szukających Boga, by chętnie o Nim mówiły i mądrze oraz z miłością dzieliły się wiarą.

4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Jezus i Maryja powędrowali do Świątyni Jerozolimskiej, aby przedstawić syna Bogu, jak tego wymagało prawo religijne. Znali zasady tego prawa, żyli według niego. Dzięki ich wierności prawu

Symeon i Anna spotkali Jezusa i wypełniła się Boża obietnica dana Symeonowi.

Prośmy za rodziny, aby z wielkodusznością i roztropnością kształtowały swoje życie w oparciu o Boże prawo, stając się w ten sposób świadkami życia w zawierzeniu Bogu, niosącymi Jezusa potrzebującym.

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

Dwunastoletni Jezus według żydowskiego prawa miał już obowiązki religijne jak dorosły mężczyzna. Maryja i Józef szanowali Jego samodzielność, co nie oznaczało braku troski i miłości.

Prośmy za rodziny, aby mądrze wychowywały dzieci i prowadziły je do dojrzałej i odpowiedzialnej wiary.

Czytanka różańcowa

Czy chrześcijanin żyjący w rodzinie – żona i matka, mąż i ojciec – może być misjonarzem? Czy powołanie do życia w rodzinie nie wyklucza przypadkiem zaangażowania misyjnego? Przecież dzieci, dom, praca... Sił i czasu na wszystko brakuje. A jednak tak, każdy z nas, także żona i matka, mąż i ojciec, siostra i brat jest wezwany do tego, by być świadkiem Jezusa. To świadectwo dokonuje się oczywiście najpierw poprzez nasz styl życia, atmosferę rodziny, w której rodzice starają się wzrastać w wierze i prowadzą dzieci do dojrzałej wiary.

Tym świadectwem jest – jak pisze papież Franciszek – odnoszenie się do innych, także niewierzących, z wielkim szacunkiem i uprzejmością, a także radość, cierpliwość, uprzejmość, które są owocami Ducha Świętego. Tym świadectwem jest naśladowanie Bożego sposobu bycia i działania – bez przymusu, bez prozelityzmu, zawsze z czułością i współczuciem.

Nie jest prosto być świadkiem Jezusa. Często pewnie mówimy czy myślimy, że nie jest prosto być misjonarzem pośród swoich, w rodzinie, w pracy. Czasem trudno jest nawet pokazać, że żyje się po chrze-

ścijańsku, a pomysł, by innym mówić o Jezusie, nierzadko wydaje się nie do zrealizowania. A przecież właśnie do tego jesteśmy wezwani jako chrześcijanie.

Skąd wziąć na to wszystko siły? W orędziu misyjnym na bieżący rok papież Franciszek przypomina nam, że siłę czerpiemy z Eucharystii. To Msza św. jest tym miejscem, w którym ofiarowujemy siebie Bogu, karmimy się Jego Ciałem.

Jeżeli więc chcemy, by nasza rodzina była rodziną realizującą wezwanie Jezusa do czynienia uczniów ze wszystkich narodów, zacznijmy od modlitwy rodzinnej i Eucharystii. Skupmy się na jak najlepszym przeżywaniu Mszy św., szukajmy głębi i znaczenia gestów i znaków liturgicznych. Z wiarą i zapałem serca wypowiadajmy modlitwy i aklamacje, szczególnie po przeistoczeniu: „Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale”. Jeśli jesteśmy rodzicami, bądźmy na tej drodze świadkami i nauczycielami dla naszych dzieci.

Prośmy Maryję, Gwiazdę Ewangelizacji, tę, która pierwsza wybrała Jezusa i zawsze pokazuje drogę do Niego, aby wspierała nas na drodze odkrywania konkretów naszego powołania misyjnego – czyli powołania do doprowadzania innych ludzi do Jezusa. Niech nasze rodziny będą zaczątkiem nieba, miejscem, w którym panuje radość, dzielenie się, sprawiedliwość, braterstwo, w komunii z Bogiem i z innymi.

Agata Jankowiak, Diakonia Misyjna Ruchu Światło-Życie, archidiec. poznańska

WTOREK – 22 PAŹDZIERNIKA

ZAPRASZAJCIE DZIECI NA UCZTĘ

Komentarz na wejście

Przeżywamy ten dzień pod hasłem „Zapraszajcie dzieci na ucztę”. Dziękujemy za dar najmłodszych, którzy przez swoją służbę stają się małymi misjonarzami. Módlmy się też za dzieci, które z różnych powodów nie są blisko Jezusa, aby i one odkryły radość wiary. Wzywajmy orędownictwa dzisiejszego patrona, św. Jana Pawła II.

Modlitwa wiernych

Bogu, który z miłością pochyla się nad każdym człowiekiem, przedstawmy prośby, przyzywając wstawiennictwa św. Jana Pawła II.

– Módlmy się za Kościół, aby był wspólnotą, gdzie każdy człowiek będzie mógł dostrzec obecność i działanie Chrystusa. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za papieża Franciszka i wszystkich pasterzy, aby swoją posługę podejmowali z ofiarnością i miłością. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za mieszkańców krajów misyjnych, aby każdy z nich miał możliwość częstego uczestnictwa w Eucharystii. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za dzieci, aby żyły wiarą na co dzień. Polecajmy dzieci z ognisk misyjnych, aby czerpały radość z podejmowanego zaangażowania. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych misjonarzy oraz zmarłych z naszych rodzin, aby mogli przebywać na wieki w radości Nieba. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas tu zgromadzonych, abyśmy otwarci na Ewangelię byli nie tylko jej odbiorcami, ale także głosicielami w swoich środowiskach. *Ciebie prosimy...*

Wszchemogący, dobry Boże, Ty znasz nasze potrzeby, ale zachęcaj nas do modlitwy, aby pobudzić naszą wiarę, przyjmij to wszystko, co przedstawiliśmy głośno i co pozostaje ukryte w naszych sercach. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Rozważania różańcowe (tajemnice bolesne)

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

Panie Jezu, wiele razy szukałeś miejsc odosobnionych, aby trwać na rozmowie z Ojcem. Ta dzisiejsza modlitwa jest wyjątkowa. Wiesz o zbliżającej się męce, drżysz ze strachu, nawet pocisz się krwią, ale nie zmieniasz podjętej decyzji. Modlitwa jest tym, co dodaje siły i pozwala wytrwać.

Wiemy, że wiele dzieci na świecie modli się każdego dnia. Nauczyli je tego rodzice, dziadkowie czy duszpasterze. Są też takie, które modlą się za swoich rówieśników w krajach misyjnych.

Pomóż dzieciom, aby przez modlitwę mogły być misjonarzami niosącymi Ciebie drugiemu człowiekowi.

2. Biczowanie Pana Jezusa

Panie Jezu, wiele razy komuś nie podobały się Twoje słowa i czyny. Chociaż głosiłeś miłość i miłosierdzie, niektórzy szukali okazji, aby pochwycić Cię na jakimś słowie, a nawet, aby pozbawić Cię życia. Przyjmowałeś to wszystko z pokorą.

Wiele dzieci na świecie spotyka się na co dzień z trudnościami i przeszkodami. Wynikają one z ubóstwa, niesprawiedliwości, braku właściwej opieki.

Pomóż dzieciom, aby mogły ze spokojem wzrastać i cieszyć się pierwszymi latami swojego życia.

3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

Panie Jezu, wiele razy byłeś przedmiotem drwin i oszczerstw. Mówiono, że wyrzucasz złe duchy mocą diabła, zarzucano, że nie pościsz, że spotykasz się z celnikami i grzesznikami. Aż przyszedł czas ukoronowania cierniem, kiedy wylało się na Ciebie morze kpin.

Są dzieci, które spotykają nieprzyjemności ze strony kolegów, a czasem nawet członków rodziny. Zdarza się, że przyczyną tego jest wiara w Boga.

Pomóż dzieciom, aby nie musiały cierpieć z powodu bolesnych słów. Dodaj siły, aby dawały rówieśnikom dobre świadectwo.

4. Droga krzyżowa Pana Jezusa

Panie Jezu, przemierzałeś szlaki Judei i Galilei, głosząc Dobrą Nowinę oraz uzdrawiając. Byłeś często długo w drodze. Tym razem ruszyłeś w drogę krótką, ale ważną, jeśli chodzi o znaczenie – drogę krzyżową.

Wiele dzieci musi codziennie pokonywać długie dystanse – do szkoły, do rodziny, do sklepu czy po wodę. Idą daleko, aby dotrzeć do kościoła czy kaplicy.

Pomóż dzieciom, aby miały dostęp do sakramentów i posługi kapłana i bez przeszkód mogły korzystać z zaproszenia na ucztę, jaką jest Eucharystia.

5. Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

Panie Jezu, bardzo często okazywałeś miłość ludziom – miałeś czas dla potrzebujących, nauczałeś o Królestwie Bożym, uzdrawiałeś chorych, wskrzeszałeś umarłych, uwalniałeś od złych duchów, rozmnażałeś chleb, a także czyniłeś inne cuda. A najwyższy dowód miłości dałeś, umierając za nas na krzyżu.

Wiele dzieci nie tylko doświadcza braku miłości, ale doznaje także krzywd. Jednak są tacy, którzy z poświęceniem posługują na rzecz dzieci, pokazując w ten sposób miłość Boga.

Pomóż dzieciom, aby mogły każdego dnia doświadczać miłości i w ten sposób poznawać miłość Ojca Niebieskiego.

Czytanka różańcowa

„Zapraszajcie dzieci na ucztę” – to hasło dzisiejszego dnia. Myśląc o misjach i o byciu misjonarzem, chcemy docenić dzieci. To często najmłodszy mogą dać nam przykład prostoty, otwartości, odwagi, szczerości czy gotowości do działania.

Szczególną rolę dzieci znał i doceniał patron dnia – św. Jan Paweł

II. Jednocześnie zdawał sobie sprawę z problemów, jakie dotyczą najmłodszych na całym świecie. Pisał m.in.: „Jeśli dzisiaj piszę o tym wszystkim do was, drogie dzieci, to czynię to dlatego, że i ja sam byłem przed wielu laty takim samym dzieckiem jak wy (...). Drodzy przyjaciele! W wydarzeniach związanych z Dzieciątkiem Betlejemskim możecie rozpoznać losy dzieci na całym świecie. Jeżeli bowiem prawdą jest, że dziecko jest radością nie tylko rodziców, ale także radością Kościoła i całego społeczeństwa, to równocześnie jest też prawdą, że niestety, wiele dzieci w naszych czasach w różnych częściach świata cierpi i podlega wielorakim zagrożeniom” (Jan Paweł II, *List do dzieci*, 13 grudnia 1994 r.).

Papież Polak na wiele sposobów okazywał miłość do najmłodszych i troskę o nich. Był bardzo wdzięczny wszystkim tym, którzy dzieciom pomagają. „Z pełnym wdzięczności podziwem myślę o tych, którzy podejmują się wychowania dzieci przeżywających trudności i starają się ulżyć im i ich krewnym w cierpieniach spowodowanych przez wojny i przemoc, przez brak jedzenia i wody, przez wymuszoną emigrację i tyle innych form niesprawiedliwości istniejących w świecie” (Jan Paweł II, *Przesłanie na Wielki Post 2004*).

Każde dziecko na świecie potrzebuje miłości i wsparcia. W parafiach i placówkach misyjnych wiele uwagi poświęca się dzieciom. To one stanowią niemałą część praktykujących parafian, do czego przyczynia się katecheza związana z przyjęciem sakramentów. Dużą pomocą w przyprowadzaniu dzieci do Chrystusa są parafialne świetlice, ochronki i inne miejsca, które sprawują opiekę nad najmłodszymi.

Dzieci w Polsce z kolei stają się „małymi misjonarzami” przez zaangażowanie w grupach i ogniskach misyjnych. Przede wszystkim przez modlitwę i osobistą formację w duchu misyjnym.

Niech Papież Polak, którego dziś wspominamy, wstawia się za wszystkimi dziećmi świata, aby mogły słyszeć Dobrą Nowinę, a przez swoje zaangażowanie stawać się „małymi misjonarzami”.

Ks. Tadeusz Fac, archidiec. lubelska

ŚRODA – 23 PAŹDZIERNIKA

ZAPRASZAJCIE NA UCZTĘ KSIĘŻY I KONSEKROWANYCH

Komentarz na wejście

Święty Paweł przypomina dziś, że nasza wiara w Jezusa Chrystusa i możliwość przychodzenia do Niego z ufnością to niczym niezasłużone łaski. Ponad pięć miliardów ludzi na ziemi tej łaski jeszcze nie doświadczyło. Niektórzy nigdy nie słyszeli o Jezusie, inni choć usłyszeli, to prawdziwego Boga nie poznali. Zadaniem chrześcijan są modlitwa i współpraca, aby wszyscy mogli się dowiedzieć, że są przez Boga chciani i kochani. Jako przewodników Pan Bóg daje nam kapłanów i konsekrowanych. To od nich wymaga się szczególnej bliskości z Chrystusem i oddania życia dla ewangelizacji świata, bo wiele im Pan dał wraz z łaską powołania. W tej Mszy św. polecajmy wszystkich księży i osoby konsekrowane, aby ich życie było wzorem naśladowania Boga dla wszystkich, którzy się z nimi spotykają.

Modlitwa wiernych

Do Jezusa Chrystusa, w którym mamy śmiały przystęp do Ojca, zanieśmy nasze prośby.

– Za cały Kościół, aby był jasnym i wyraźnym znakiem życia wartościami ewangelicznymi. *Ciebie prosimy...*

– Za ludzi i narody, do których nie dotarła jeszcze Ewangelia, aby żyli zgodnie z prawem naturalnym wpisanym w ich serca. *Ciebie prosimy...*

– Za kapłanów, którzy są wyświęceni, aby głosić Ewangelię, aby wszelkimi możliwymi sposobami budzili siebie i innych do misji. *Ciebie prosimy...*

– Za osoby konsekrowane, aby w sposób właściwy ich instytutowi

miały udział w działalności misyjnej i angażowały się w tę działalność z całego serca. *Ciebie prosimy...*

– Za zmarłych, aby mogli cieszyć się radością życia wiecznego. *Ciebie prosimy...*

– Za nas, którzy otrzymaliśmy łaskę wiary, byśmy codziennie przez modlitwę i świadectwo dbali o to, by każdy człowiek na ziemi poczuł się przez Boga ukochany i wybrany. *Ciebie prosimy...*

Jezu, który obdarzyłeś nas wieloma łaskami, wysłuchaj, prosimy, naszych prośb. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Rozważania różańcowe (tajemnice chwalebne)

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

„Kto miłuje Boga, Ojca wszystkich, winien miłować bliźnich, w których rozpoznaje braci i siostry. Właśnie dlatego nikt z nas nie może pozostać obojętnym wobec faktu, że tak wielu ludzi nie poznało jeszcze pełnego objawienia się Bożej miłości w Chrystusie” (VC 77).

Zmartwychwstanie Jezusa jest potwierdzeniem Bożej mocy i miłości do każdego człowieka wszystkich czasów i miejsc.

Prosimy Cię, Panie Zmartwychwstały, za wszystkich szafarzy Eucharystii oraz za tych, którzy Cię w niej adorują i przyjmują. Niech każda Komunia św. i każda chwila adoracji uświadamiają nam odpowiedzialność za to, by wszyscy ludzie na świecie usłyszeli o Twoim zmartwychwstaniu.

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Przed wstąpieniem do nieba Jezus posłał uczniów, aby kontynuowali Jego misję. By szli, głosili Ewangelię i udzielali sakramentów. I to na całym świecie bez wyjątku.

Prosimy Cię, Panie posyłający uczniów, za wszystkich księży, aby w wierności powołaniu głosili Ciebie i Twoją Ewangelię. By pamiętali, że przyjęli święcenia dla Kościoła powszechnego, a tym samym są odpowiedzialni za nieustanne budzenie do misji siebie samych i tych, którzy zostali powierzeni ich duszpasterskiej opiece.

3. Ześlanie Ducha Świętego

Ześlanie Ducha Świętego było impulsem wyjścia do świata z Dobrą Nowiną o Bożej Miłości. Apostołowie napełnieni Duchem Świętym uwolnili się od lęków i niepewności, a wychodząc z Wieczernika, zrobili pierwszy krok do tego, aby Ewangelia dotarła na krańce świata.

Prosimy Cię, Panie, Duchu Pocieszycielu i Ożywicielu, za osoby konsekrowane, aby każdym swoim gestem i zachowaniem były świadkami i nośnikami dobra i przebaczenia.

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Maryja nie zrobiła w swoim życiu nic spektakularnego, a jednak została wzięta do nieba z duszą i ciałem. Tak zechciał sam Bóg doceniając zwyczajne, ale jednocześnie święte, ciche i pokorne życie tej prostej kobiety z Nazaretu.

Prosimy Cię, Panie, który swoją Matkę wzięłeś do nieba, za kapłanów, konsekrowanych i świeckich, którzy codziennie, w zwyczajności dnia, swoim przykładem i życiem ukazują Twoją Ewangelię. Szczególnie za tych, którym stan zdrowia lub zaawansowany wiek nie pozwalają na działalność apostołską, ale ofiarują za misje swoje cierpienia.

5. Ukoronowanie Maryi na Królową nieba i ziemi

Maryja zyskała godność Królowej nieba i ziemi, bo Jej Syn jest Królem. Jezus pragnie, aby Jego Królestwo dobra, pokoju i miłości objęło cały świat.

Prosimy Cię, Królu i Synu Królowej, za osoby konsekrowane posługujące tam, gdzie Twoja Ewangelia nie jest jeszcze znana i tam, gdzie nie można jej głosić wprost. Prosimy Cię dla nich o cierpliwość, ufność i przekonanie, że Twoje Królestwo pewnego dnia nastanie na całej ziemi.

Czytanka różańcowa

Choć to sakrament chrztu św. czyni nas uczniami-misjonarzami, jednak różne są sposoby animacji i działalności misyjnej. Szczególnie zadanie na tym polu Chrystus powierzył księżom i osobom konsekrowanym. Nie dlatego, że są wyjątkowi, ale dlatego, że jak słyszeliśmy

w dzisiejszej Ewangelii: „komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie”. Otrzymany dar powołania kapłańskiego czy zakonnego, będąc oczywiście łaską, staje się jednocześnie wysoko postawioną poprzeczką.

Księża mają za zadanie prowadzić do Chrystusa, walczyć z grzechem z nami i za nas, dbać o depozyt wiary, głosić Słowo Boże, sprawować sakramenty i własnym przykładem ukazywać Bożą miłość, cierpliwość i dobroć. Osoby konsekrowane, przez profesję rad ewangelicznych mają być znakiem Królestwa Bożego na ziemi. Mają pokazywać, że można i trzeba być braćmi i siostrami wszystkich, pokładać ufność w Bogu, a nie w rzeczach materialnych i wypełniać jak najdoskonalej wolę Pana Boga. To nie są łatwe zadania, a ludzie są tylko ludźmi. Przyjęte święcenia czy złożone śluby nie sprawiają, że znikną słabości, ułomności czy grzechy.

Warto zatem gorliwą modlitwą otaczać te osoby, którym wiele dano i od których wiele się wymaga. Przynośmy je do ołtarza, módlmy się za nie szczególnie w czasie Mszy. W sercach i myślach zapraszajmy na każdą ucztę eucharystyczną księży i konsekrowanych, których Pan postawił na drodze naszego życia. Tych, którzy nas ochrzcili, spowiadali, odpowiadają dla nas Msze, pobłogosławili małżeństwo, uczyli religii, wspierali rozmową, modlili i modlą się za nas.

Jeśli będziemy się za nich więcej modlić niż narzekać i wytykać im błędy, to z pewnością będziemy mieć lepszych księży i konsekrowanych, a dzięki temu i nam będzie łatwiej w drodze do nieba.

S. Monika Juszcza RMI, PDM

CZWARTEK – 24 PAŹDZIERNIKA

ZAPRASZAJCIE NA UCZTĘ RÓŻE ŻYWEGO RÓŻAŃCA

Komentarz na wejście

Jezus mówi dziś o ogniu, który ma zapłonąć w Jego wyznawcach. Żywy Różaniec wpisuje się w to Chrystusowe pragnienie. Bł. Paulina Jaricot powiedziała: „Piętnaście węgli: jeden płonie, trzy lub cztery tlą się zaledwie, pozostałe są zimne – ale zbierzcie je razem, a wybuchną ogniem! Oto właściwy charakter Żywego Różańca”. Im większy jest nasz duchowy płomień, tym mocniejsze będzie też pragnienie bycia misjonarzem w swoim środowisku i wspierania tych, którzy prowadzą misje na innych kontynentach.

Modlitwa wiernych

Bóg zaprasza nas do głoszenia Dobrej Nowiny i uzdalnia do zadań, które nam wyznacza. Z ufnością w Jego prowadzenie prosimy wytrwale o to, czego nam potrzeba.

– Módlmy się za Kościół, by nigdy nie zapomniał o swojej misyjności i zawsze miał wielu ludzi chętnych do głoszenia wiary w Jezusa Chrystusa. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za misjonarki i misjonarzy, by z odwagą i zaangażowaniem odpowiadali na potrzeby osób, wśród których posługują; niech cieszą się zdrowiem, siłami ciała i ducha oraz niezbędnym wsparciem ze strony Kościoła. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za członków Żywego Różańca, by wielkodusznie otaczali modlitwą i wsparciem materialnym tych, którzy głoszą Chrystusa na wszystkich kontynentach świata. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za naszych zmarłych, by miłosierny Bóg zaprosił do wiecznej uczty w niebie. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas samych, obecnych na tej Eucharystii, byśmy potrafili dzielić się swoją wiarą, ofiarą i świadectwem autentycznej przynależności do Jezusa Chrystusa. *Ciebie prosimy...*

Wszchemogący wieczny Boże, Ty pragniesz, by ogień świętej wiary płonął w sercu każdego mieszkańca tej ziemi. Niech nasze modlitwy, połączone z rozważaniem tajemnic zbawienia, przyniosą błogosławione owoce tym, którzy nie słyszeli jeszcze o Ewangelii i wyblągają potrzebne łaski dla misjonarzy. Prosimy Cię o to przez Twojego Syna Jezusa Chrystusa i wstawiennictwo Najdoskonalszej Misjonarki, Maryi Panny.

Rozważania różańcowe (tajemnice światła)

1. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

U początku nauczania Jezus otrzymuje potwierdzenie swojej misji. Od własnego Ojca słyszy słowa, które jak żadne inne motywują do działania i służby. Bóg ma upodobanie także w tobie i we mnie. Poczucie bycia Jego umiłowanym dzieckiem dodaje skrzydeł i uzdalnia do zaangażowania na rzecz Kościoła i innych ludzi, pobudza do większej wiary i miłości. Obdarowanie Bożą miłością otwiera przed nami ciągle nowe pola do działania. Czyż nie jest to powód do radości?

2. Wesele w Kanie Galilejskiej

Słowa Maryi wypowiedziane do sług nie były szorstkim rozkazem, ale pokorną prośbą, być może wypowiedzianą przyciszonym głosem. Powtarzajmy je każdego dnia po wielokroć, aż poczujemy bijącą z nich słodycz i zatroskanie Matki. Niech Jej prośba z Kany Galilejskiej wyznaczy kierunek naszego myślenia i działania, niech nieustannie zwraca nasze oczy, uszy i serca na tego, który wszystko może i pragnie naszego największego dobra.

3. Głoszenie Królestwa Bożego i wezwanie do nawrócenia

O Królestwie Bożym i potrzebie nawracania się można słuchać całe życie i nie usłyszeć. Ileż razy docierała do nas prawda Ewangelii, a mimo to żyjemy tak, jakbyśmy o niej nie wiedzieli. Łatwo mówić

o ewangelizowaniu innych, ale trudniej pozwolić na ewangelizowanie siebie. Wsłuchajmy się w słowa, które Jezus wypowiada do każdego z nas osobiście. Pozwólmy, by dotknęły naszego serca, zgódźmy się na przemianę myślenia i postępowania. Dajmy szansę działania w nas Bożemu Słowu.

4. Przemienienie na Górze Tabor

Jaśniejąca postać Chrystusa przestraszyła uczniów. Nie potrafili patrzeć na swego Mistrza bez lęku. Nigdy wcześniej takim Go nie widzieli. Jezus pokazuje nam siebie i objawia swoją moc i boskość nie po to, by wypełnić nas strachem albo odepchnąć. On pokazuje siebie, aby nas umocnić i pocieszyć. Czy zdajemy sobie sprawę, że Chrystus zawsze jest po naszej stronie? Jemu naprawdę na nas zależy. Nie wolno nam w to wątpić ani przez chwilę.

5. Ustanowienie Eucharystii

Nieustannie dziękujemy Jezusowi, że pozostał z nami pod postacią chleba. Jego biel jest piękniejsza niż wszystkie monstrancje świata. W tej bieli dostrzegamy czystość, świętość i niewinność Chrystusa. W tej bieli jaśnieje tajemnicze światło. Oto Baranek Boży. Jezus z miłości do nas stał się nam bliski. Dziękujemy Mu za to, że mamy przed kim uklęknąć, że możemy Go adorować i przyjmować. Oto nasz Bóg, oto Jezus, oto nasz Pan.

Czytanka różańcowa

Słowa „Idźcie i zapraszajcie na ucztę” były poleceniem adresowanym do sług. Dziś tę samą prośbę kieruje do nas Jezus. Bardzo mocno wybrzmiewa ona w charyzmacie Stowarzyszenia Żywy Różaniec. Każda róża Żywego Różańca jest wezwana do służby, ma konkretne posłannictwo i wyznaczone sposoby do jego realizacji. Jednym z zadań jest troska o misje i misjonarzy, która powinna wyrażać się modlitwą i ofiarą. To misja, o której nie możemy zapominać, nie wolno nam jej pomijać czy odstawiać na boczny tor.

„Idźcie” – to słowo powinno przypominać nam o tym, że wstępując do róży, podjęliśmy się konkretnego apostołstwa, a jego wypełnienie wymaga przełamania pewnych schematów i wewnętrznych blokad. To Chrystusowe wezwanie zaprasza nas do owocnego dynamizmu, do porzucenia bierności, do wyjścia z obojętności i zaprzestania skupiania się tylko na sobie i swoich potrzebach. Nasza troska o misję ma wyrażać się w systematycznej modlitwie. Aby temu sprostać, trzeba otworzyć szerzej swoje serce. Łatwo bowiem przychodzi nam modlić się za kogoś, kto jest nam bliski i znany, od którego doświadczyliśmy dobra. Trudniej jest modlić się za tych, których osobiście nie znamy, którzy są daleko.

Będąc w kole różańcowym, jesteśmy też zobowiązani do materialnego wspierania misji. Nikt nie wymaga od nas jakichś wielkich kwot, ale przyznajcie sami, że czasem nasze uparte serce nie chce podzielić się nawet tym małym datkiem. Błogosławiona Paulina Jaricot zachęcała, by jej współtowarzyszki tygodniowo przeznaczyły na ofiarę tyle, ile kosztuje bułka. Ileż pięknych dzieł można byłoby jeszcze zrealizować, gdyby każdy z nas miał w sobie taką głęboką świadomość misyjną!

Drugim ważnym słowem Chrystusowej prośby jest wezwanie: „Zapraszajcie”. Naszą modlitwą i ofiarami przybliżamy ludzi do Boga, dajemy przykład apostołstwa i pomagamy innym uwierzyć w miłość, która nie jest z tego świata. Bądźmy świadomymi ambasadorami dzieła misyjnego w swoich środowiskach.

A czym jest owa uczta, na którą mamy zapraszać? To życie z Bogiem i zbawienie. Poprzez nasze apostołstwo przygotowujemy ludzi do przyjęcia Chrystusa jako swego Pana i Zbawiciela. Możemy to robić wobec tych, którzy żyją z nami, ale i dla tych, którzy mieszkają na innych kontynentach. Głoszenie i niesienie Jezusa nie zna granic. My też nie czynimy w tym żadnych ograniczeń.

Agnieszka Wawryniuk, diec. siedlecka

PIĄTEK – 25 PAŹDZIERNIKA

ZAPRASZAJCIE CHORYCH NA UCZTĘ

Komentarz na wejście

W kolejnym dniu Tygodnia Misyjnego pragniemy pochylić się nad osobami chorymi, cierpiącymi i opuszczonymi, w samotności przeżywającymi swoje troski i problemy.

Modlitwa wiernych

Do Boga Ojca, który postanowił, by wszystkie pokolenia czciły Maryję, opiekunkę chorych i cierpiących, zanośmy pokorne błagania.

– Módlmy się za pasterzy Kościoła, aby wstawiennictwo Matki Bożej z Lourdes wypraszało im potrzebne łaski w posłudze duszpasterskiej. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się o pokój na świecie, aby przeciwnicy podali sobie ręce, a pragnienie zemsty zamieniło się w przebaczenie. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za kapelanów w szpitalach i hospicjach, aby swoim życiem dawali świadectwo prawdziwej miłości. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za ludzi chorych, cierpiących i potrzebujących pomocy, aby wstawiennictwo Maryi pomagało im przetrwać ból i trudy dnia codziennego. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za opiekujących się chorymi, aby u Chrystusa, który uzdrawiał dusze i ciała, i u Jego Matki szukali wsparcia w trudnych chwilach. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas samych, abyśmy zawsze potrafili okazywać chorym i cierpiącym miłość i skuteczną pomoc, zawsze służąc im z pełnym oddaniem. *Ciebie prosimy...*

Wszchemogący Boże, spraw, abyśmy poprzez pochylanie się nad ludźmi chorymi i cierpiącymi zasłużyli na udział w chwale Twojego królestwa. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Rozważania różańcowe (tajemnice bolesne)

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

Święta Maryjo, Twój Syn daje mi przykład, jak się modlić w cierpieniu. Pokazuje, że najważniejsze to z pokorą i oddaniem przyjąć i wypełnić wolę Boga Ojca, choć czasem wymaga to bardzo dużo zmagania. Staram się właśnie tak przeżywać swoją chorobę i cierpienie.

Czasami brak mi sił, dlatego proszę Cię, wstawiaj się nieustannie u Jezusa, aby dodawał mi cierpliwości i odwagi do pełnienia woli Boga Ojca.

2. Biczowanie Pana Jezusa

Matko najmiłsza, biczowanie wyniszczyło ciało Twojego Syna. Jednak On, osłabiony i wycieńczony, nadal ma w sercu pokój i miłość. Moje cierpienie nie może równać się temu, którego doświadczał Zbawiciel. Ale na Jego wzór pragnę je przeżywać z miłością i pokojem. Pragnę Mu je oddać za cały Kościół i dzieło misyjne.

Pani najmiłsza, wstawiaj się za mną, aby wystarczyło mi wiary i siły do składania tej ofiary.

3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

Panno łaskawa, Twój Syn powinien nosić najpiękniejszą koronę ze szlachetnych kamieni i kruszców, a rzymscy żołnierze zakładają Mu na głowę okrutnie raniące ciernie. Królestwo Jezusa nie jest z tego świata. Pokazał, że nie w tym, co w oczach ludzi uchodzi za cenne, ma upodobanie, ale w tym, co ukryte, ciche i pokorne. Dla Niego pragnę w ciszy, bez rozgłosu przeżywać swoją chorobę i cierpienie.

Dlatego proszę Cię, dobra Matko, wspieraj mnie swoją miłością, wiarą i pokorą w dniach cierpienia.

4. Droga krzyżowa Pana Jezusa

Pocieszycielko strapionych, każdy krok Twojego Syna dźwigającego krzyż to dla mnie krok ku odkupieniu, do nadziei, że zostaniemy obmyci z grzechów. Pragnę, aby w mojej chorobie, na mojej drodze krzyżowej towarzyszył mi ten, który niósł brzemień całej nędzy człowieka.

Dlatego proszę Cię, Maryjo, wstawiaj się za mną u swego Syna, aby był ze mną w chorobie i przemieniał je w pokorną modlitwę.

5. Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

Matko miłosierdzia, Twój Syn oddaje ostatnie tchnienie na krzyżu, a swego ducha powierza Ojcu. Ma całkowite zaufanie do tego, który Go posłał. W tak trudnym momencie uczy mnie, jak do końca powierzać się Bogu i ufać Mu bezgranicznie. Bardzo pragnę tak jak Jezus składać w ramiona Ojca Niebieskiego moje ciało i mojego ducha, aby objawiła się Jego chwala.

Maryjo, módl się, abym w chorobie i każdym cierpieniu całkowicie zdał się na Boga. Jemu powierzył każdy ból cielesny i duchowy i w Nim odnalazł ukojenie.

Czytanka różańcowa

Wszyscy jesteśmy powołani do głoszenia Ewangelii i ukazywaniu tej miłości, którą Bóg objawił w Jezusie Chrystusie. A możemy to robić, jak pisze św. Teresa od Dzieciątka Jezus, nie omijając żadnej okazji do ofiary, choćby najmniejszej, żadnego spojrzenia, żadnego słowa, wykorzystując najmniejsze sprawy, by je pełnić z miłością.

Taką sposobnością do głoszenia Dobrej Nowiny o Chrystusie może być także cierpienie. Oto świadectwo młodej dziewczyny, dla której choroba stała się sposobem zbliżenia do Chrystusa i okazją do apostołstwa: „Mam na imię Justyna i choć chodzę dopiero do drugiej klasy, to już doświadczyłam cierpienia i choroby, a co za tym idzie – wielkiej dobroci Boga Miłosiernego. Zaczęło się od chwili, gdy dowiedziałam się o mojej chorobie. Zastanawiałam się, jaki Bóg ma w tym cel? Pamiętam do dziś, jak spędziłam wakacje w szpitalu, mając nadzieję, że któregoś dnia przyjdzie lekarz i powie, że jestem całkiem zdrowa. Modliłam się o to gorąco, jednak tak się nie stało. Wtedy nastąpił przełom, zrozumiałam, że ta choroba i cierpienie to kolejny krok ku Bogu, Jego łasce, że nie opuszcza On chorego w cierpieniu, nie zostawia mnie na pastwę losu, ale daje szansę zbliżenia do Niego. Cały czas żyję w niepewności.

Jednak pociesza mnie fakt, że Bóg mnie kocha. Chciałabym pocieszyć wszystkich, którzy utracili sens życia – nie załamujcie się! Bóg o Was nie zapomni”.

Każdy, kto dotknięty jest chorobą i słabością, może uczynić swe cierpienie narzędziem apostołstwa. Cierpienie nie musi być ciężarem. Patronką misji jest św. Teresa od Dzieciątka Jezus, karmelitanka bosa, która nigdy nie wyjechała na misję, choć bardzo tego pragnęła. Zrozumiała jednak, że swoje powołanie misyjne może realizować nawet zamknięta w Karmelu. W swoim dzienniku zatytułowanym „Dzieje duszy” pisała: „Miłość dała mi klucz do mego powołania. Zrozumiałam, że skoro Kościół jest ciałem złożonym z różnych członków, to nie brak mu najbardziej niezbędnego, najszlachetniejszego ze wszystkich. Zrozumiałam, że Kościół posiada serce i że to serce płonie miłością, że jedynie Miłość pobudza członki Kościoła do działania i gdyby zabrakło Miłości, apostołowie przestaliby głosić Ewangelię, męczennicy nie chcieliby przelewać krwi swojej”.

Św. Teresa z Lisieux kochała Boga, którego nie widziała, kochała ludzi, z którymi się nie spotykała. Ukryta w Karmelu, spalała się w ogniu swojej miłości i ofiary. Jej niewidzialna miłość stała się widzialna.

Pomocą niech nam będzie sam Chrystus, który w sakramencie namaszczenia chorych pragnie nas umacniać do mężnego znoszenia cierpienia. Pozwólmy Mu przez ten sakrament wejść w nasze życie. Otwórzmy się na Jego łaskę, której chce nam tak obficie udzielać. Stańmy się świadkami tej miłości. To jest właśnie apostołstwo cierpienia – apostołstwo krzyża.

Idźmy wszędzie tam, gdzie są chorzy, cierpiący, samotni i zapraszajmy ich na ucztę.

Ks. Krzysztof Andaś, kapelan szpitala w Radomiu

SOBOTA – 26 PAŹDZIERNIKA

ZAPRASZAJCIE WOLONTARIUSZY NA UCZTĘ

Komentarz na wejście

Pod hasłem „Zapraszajcie wolontariuszy na ucztę”, przeżywamy kolejny dzień Tygodnia Misyjnego. Pomyślmy, jak możemy być na co dzień świadkami Bożego Królestwa. Może tak jak wolontariusz – bezinteresownie i z zaangażowaniem – dawać świadectwo wiary wszędzie tam, gdzie się znajdziemy, i działać na wzór Maryi: po cichu, z miłością i pełnym zaufaniem Jezusowi. Prośmy w tej Eucharystii o pomoc w rozeznaniu swojego powołania misyjnego.

Modlitwa wiernych

Dobry Bóg nieustannie zaprasza nas do udziału w swoim Królestwie. Niech nasze prośby pomogą nam skorzystać z tego zaproszenia.

– Módlmy się za Kościół, aby dawał świadectwo wiary, nadziei i miłości w każdym zakątku Ziemi. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za rządzącymi państwami, aby nigdy nie stawali między wiarą a człowiekiem i by wspierali misyjne projekty na terenie swojego kraju. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za chorych i cierpiących oraz prześladowanych ze względu na wiarę, aby zawsze ufali Chrystusowi. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za wszystkich misjonarzy, aby mimo przeżywanych trudności mieli pokój w sercu. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za wolontariuszy pracujących na misjach, aby na wzór Jezusa sumiennie wykonywali powierzone im zadania. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych misjonarzy, aby Pan obdarzył ich życiem wiecznym. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas samych, abyśmy na wzór Maryi wytrwale i z pokorą służyli drugiemu człowiekowi. *Ciebie prosimy...*

Dobry Boże, wysłuchaj naszych modlitw, abyśmy mogli uczestniczyć w Twojej chwale. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Rozważania różańcowe (tajemnice radosne)

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

Maryja jest zaproszona do czegoś, czego jeszcze do końca sama nie rozumie, nie wie z czym się to wiąże, co Ją spotka, jak będzie teraz wyglądało Jej życie i jaka czeka Ją przyszłość. Pomimo wszystko przyjmuje Boże wezwanie.

Prośmy, aby powołani do pracy misyjnej pomimo trudności i wątpliwości bezgranicznie ufali Jezusowi.

2. Nawiedzenie św. Elżbiety

Maryja wyrusza w podróż do Elżbiety, ofiarując jej bezinteresowną pomoc. Już na początku wizyty daje świadectwo swojej wiary i pełnego zaufania Bogu. Wykonuje sumiennie prace, pomimo trudu wynikającego z błogosławionego stanu.

Prośmy, aby pomimo napotykanych trudności wolontariusze oraz misjonarze świeccy przebywający na misjach sumiennie wykonywali powierzone im zadania.

3. Narodzenie Pana Jezusa

Ten, który jest wielkim królem, Synem Bożym – rodzi się w ubóstwie. Przyjmuje miejsce swoich narodzin, jest posłuszny Ojcu od samego początku. Na misjach wolontariusz często trafia w miejsce bardzo ubogie, do ludzi, którzy w domu mają jedynie klepisko i jedzą jeden skromny posiłek w ciągu dnia.

Prośmy, aby osoby pracujące na misjach były zawsze otwarte na drugiego człowieka bez względu na jego status społeczny.

4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Święta Rodzina wiernie wypełnia przepisy prawa, udając się do świątyni, aby złożyć dziękczynienie za narodziny dziecka. Pomimo obowiązków Bóg jest u nich na pierwszym miejscu. Często na misjach

są takie dni, kiedy jest bardzo wiele zadań do wykonania, a upał sprawia, że wszystko robi się dwa razy wolniej niż zwykle.

Prośmy, aby wolontariusze nigdy nie stawiali pracy ponad spotkanie z Bogiem w codziennej modlitwie.

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

Przenieśmy się do tamtej sytuacji: rodzina wraz ze znajomymi wraca do domu, myśląc, że ich jedyny syn jest z rówieśnikami. Okazuje się, że go nie ma. Jak wielki niepokój musiał powstać w ich sercach. Strach? Rozpacz? Przecież to jest ich jedyne dziecko. Szukają go i odnajdują po kilku dniach w świątyni.

Prośmy, aby osoby pracujące na misjach, które przeżywają rozpacz, strach lub czują się bezwartościowe, odnalazły pokój w sercu podczas spotkania z Bogiem na Eucharystii.

Czytanka różańcowa

Świadectwo małżeństwa Mai i Łukasza, wolontariuszy na misjach w Tanzanii

Jesteśmy Maja i Łukasz. Kiedy się poznaliśmy, temat misji był dla nas najważniejszy. Bardzo chcieliśmy wyjechać na misje jako małżeństwo. Po ślubie temat ten był wciąż żywy. Zawierzyliśmy to pragnienie Bogu i Maryi, odmawiając w tej intencji różaniec. Pomimo różnych sugestii w gronie naszych przyjaciół czy rodziny, czuliśmy pokój w sercach i wiedzieliśmy, że jest to Boży plan względem nas. Pewnego razu Maja zobaczyła zdjęcie swojej koleżanki w otoczeniu dzieci z Afryki. Okazało się, że jest ona misjonarką świecką w Tanzanii. To dzięki niej poznaliśmy wspólnotę Misjonarzy Świeckich działającą ze Stowarzyszeniem Misji Afrykańskich. Uczestniczyliśmy aktywnie we wspólnocie przez ponad pięć lat, zawierając w modlitwie nasze pragnienie pracy na misjach. Przyszedł ten moment, gdy znaleźliśmy już datę naszego wyjazdu. Była w nas ogromna radość, ale i niepokój. Wiedzieliśmy, że musimy zrezygnować z pracy, czeka nas rozłąka z bliskimi, ominą nas różne rodzinne

wydarzenia, będzie inny klimat, choroby tropikalne, dzikie zwierzęta... Często słyszeliśmy, że szkoda marnować karierę zawodową na coś takiego, że to nie ma żadnego sensu. Im bliżej była data naszego wylotu z kraju, tym więcej pojawiało się pytań oraz obaw. Zawierzyliśmy tę sprawę Maryi i prosiliśmy o wstawiennictwo za nami. I wtedy przychodził pokój i pewność, że droga misyjna, którą wybraliśmy, jest dobrą decyzją. W przeddzień wylotu mieliśmy w naszym mieszkaniu tylko siebie, nasze cztery walizki i ufność Bogu.

Po przylocie do Tanzanii spotkaliśmy nowych ludzi, zupełnie odmienną kulturę, inne jedzenie i podejście do życia. Zaskoczyła nas otwartość tamtejszych ludzi i chęć pomocy z ich strony. Nasze obawy pomału zaczęły topnieć. Powiedzieliśmy: „Panie Jezu, jesteśmy już w Afryce, prowadź nas”.

Początki były związane z nauką nowego dla nas języka suahili, poznawaniem kultury i otaczających nas ludzi. Po ukończonym kursie językowym trafiliśmy na tereny misyjne, gdzie wciąż trwa pierwsza ewangelizacja. Poznaliśmy małe wspólnoty, ludzi modlących się w bardzo ubogich kaplicach, czasem nawet pod drzewem. Urzekła nas ich głęboka wiara w Boga. Ludzie nie kryją się z tym, że są katolikami. Zarówno dzieci, jak i starsi noszą różaniec na szyi i nie wstydzą się tego. Są dumni, że wierzą w Boga. Podczas niedzielnych Eucharystii nie spoglądają na zegarki, tylko przeżywają ten czas spotkania z Bogiem. Bywa, że Eucharystia trwa do pięciu godzin i nikt się nie niecierpliwi.

Nasza codzienna praca opiera się głównie na dawaniu świadectwa jako małżeństwo: wspólna praca, przeżywanie Eucharystii, wspólne podejmowanie decyzji. Oczywiście wciąż pojawiają się trudności. Czasami jest chęć zostawienia wszystkiego i powrotu do Polski, ale zawieramy to Bogu w codziennej modlitwie i przychodzi pokój.

Dla nas kluczem do szczęśliwego życia jest modlitwa i bezgraniczne zaufanie Bogu.

Maja i Łukasz Horajscy, wolontariusze z Tanzanii

DODATEK DLA DZIECI

WSTĘP

Przedostatnia niedziela października otwiera przed nami co roku wielką liczbę możliwości, sposobów i okazji do tego, żeby budzić siebie i innych do misji. Obchodzimy wtedy Światowy Dzień misyjny (Niedzielę Misyjną) i rozpoczynamy cały następujący po nim Tydzień Misyjny.

Aby pomóc Państwu jak najlepiej przygotować się i przeżyć ten czas z dziećmi i młodzieżą w szkołach i parafiach, przygotowaliśmy jak co roku „Dodatek dla dzieci” do „Misyjnych Materiałów Liturgicznych na Tydzień Misyjny”. To taka „skrzynka narzędzi”, które mają być pomocą w misyjnej animacji tego wyjątkowego tygodnia w ciągu roku.

We współpracy z katechetami, animatorami, klerykami i księżmi, którym bliskie są sprawy misji, przygotowaliśmy: teksty, które mogą się przydać w czasie Mszy Świętej w Niedzielę Misyjną (komentarz na rozpoczęcie, wezwania modlitwy wiernych oraz przykładową procesję z darami i myśli do homilii), trzy konspekty katechez (dla klas I–III, IV–VI oraz dla dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych), rozważania różańcowe dla dzieci oraz załączniki z modlitwami, zdjęciami z różnych kontynentów i misyjnymi bajkami.

Wszystkie teksty zostały opracowane w taki sposób, aby jak najprzystępniej przekazać uczniom temat tegorocznego Światowego Dnia Misyjnego, pogłębić w nich świadomość bycia misjonarzami oraz chęć pomocy rówieśnikom i misjonarzom pracującym na całym świecie. Przede wszystkim zaś chcemy obudzić w nich pragnienie spotkania z Chrystusem, napełnienia się Jego miłością i niesienia tej miłości wszystkim wokół.

Temat tegorocznego Tygodnia Misyjnego brzmi: „IDŹCIE I ZAPRA-

SZAJCIE WSZYSTKICH NA UCZTĘ". Kieruje on nasze myśli w stronę Eucharystii, która łączy nas w jednym, Chrystusowym Kościele.

Zachęcamy również do zorganizowania i przeprowadzenia KOLOROWEGO TYGODNIA MISYJNEGO, który z roku na rok cieszy się coraz większą popularnością. Kolorujecie misyjnie wasze miejscowości! Więcej na ten temat na następnej stronie.

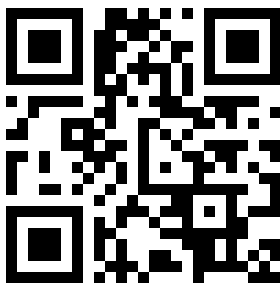
Zapraszamy również na stronę internetową Papieskich Dzieł Misyjnych www.missio.org.pl do zakładki Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci, na profile FB, X i Instagram oraz na nasze kanały YT PDM i PDMD.

Dobrego misyjnego posługiwania wśród dzieci i młodzieży!

Z modlitwą

s. Monika Juszka RMI, sekretarz krajowy PDMD

Z A Ł A C Z N I K I

<https://cutt.ly/2w0FLxuN>

WSZYSTKIE KOLORY MISJI

DLA KAŻDEGO COŚ KOLOROWEGO!

Zróbmy razem coś dobrego, coś fajnego, misyjnego!
Kolorowo niechaj będzie, a duch misji gości wszędzie!

Zapraszamy do kolorowego przeżywania Tygodnia Misyjnego w szkołach, przedszkolach i parafiach!

Pomysł polega na tym, aby w Tygodniu Misyjnym w szkole czy parafii każdy dzień przeznaczyć na poznawanie jednego kontynentu. Ponieważ w symbolice misyjnej każdemu kontynentowi odpowiada konkretny kolor, proponujemy, żeby w danym dniu ubrać się zgodnie z tymi kolorami. Na przykład:

poniedziałek – Afryka	– zielony,
wtorek – Azja	– żółty,
środa – Ameryka	– czerwony,
czwartek – Ocenia	– niebieski,
piątek – Europa	– biały.

Oczywiście podział kolorów na dni tygodnia jest całkowicie dowolny.

Każdego dnia warto również zorganizować „misyjną przerwę”, na której odmówimy jedną tajemnicę *Różańca* za misjonarzy posługujących na danym kontynencie. Do każdego kontynentu „przydzielona” jest również krótka modlitwa napisana przez abp. Fultona Sheena oraz wizerunek Matki Bożej. W czasie modlitwy możemy wykorzystać również zdjęcia z danego kontynentu. Zarówno jedne, jak i drugie pomoce są do pobrania: <https://cutt.ly/2w0FLxuN>

Zachęcamy także do wcześniejszego przygotowania gazetek ściennych i przeprowadzenia lekcji lub spotkań na temat Tygodnia Misyjnego, wyjaśnienia kolorów misyjnych, przypomnienia nazw kontynentów itp. Można włączyć w tę akcję nauczycieli innych przedmiotów: geografii, biologii, języków obcych, języka polskiego (bajki misyjne do pobrania z załącznika powyżej).

Wszelkie inne pomysły, zgodne z nauką Kościoła i duchem misyjnym,
DOZWOLONE!

Jeśli zorganizujecie ten TYDZIEŃ WE WSZYSTKICH KOLORACH MISJI, podzielcie się z nami, z innymi nauczycielami i animatorami owocami waszej pracy. Czekamy na zdjęcia i krótkie relacje, przysyłajcie je na adres: dzieci-dzieciommisji@gmail.com.

– Ze względów wydawniczych prosimy o przesyłanie zdjęć drogą mailową. Inaczej tracą na jakości.

– Zgodnie zaś z prawem obowiązującym w naszym kraju do zachowania Państwa danych w naszym archiwum oraz do publikacji zdjęć osób niepełnoletnich potrzebne są zgody RODO. Należy je pobrać z załącznika (<https://cutt.ly/2w0FLxuN>), podpisać i skan lub zdjęcie przesłać wraz ze fotografiami na wyżej podany adres.

Zgody poszczególnych rodziców ZOSTAJĄ u opiekuna grupy, który przesyła do nas TYLKO JEDEN dokument – potwierdzenie o posiadaniu pojedynczych zgód.

Dziękujemy!

Chodźcie, pomalujmy świat, w którym brata wspiera brat!

Kolorami niech się mienia nasze szkoły i parafie,

każdy z serca wspiera misje najlepiej, jak tylko potrafi.

s. Monika Juszka RMI, PDM

KONSPEKT LEKCJI RELIGII I/LUB KATECHEZY PARAFIALNEJ DLA KLAS I–III

TEMAT: IDŹCIE I ZAPRASZAJCIE WSZYSTKICH NA UCZTĘ.

Założenia edukacyjne

Cel ogólny

Wyjaśnienie znaczenia słowa „misja”, przedstawienie, czym są misje, opisanie sytuacji dzieci w państwach Trzeciego Świata, wskazanie form pomocy potrzebującym dzieciom z krajów misyjnych, porównanie rzeczywistości dziecka w Polsce i terenów ubogich.

Cele szczegółowe

Wiedza

Uczeń:

- zna pojęcia „misja”, „misjonarz”;
- rozróżnia kontynenty świata i zna przypisane im kolory misyjne;
- pojmuje sens niesienia pomocy w krajach misyjnych;
- wie, czym jest Niedziela Misyjna i Tydzień Misyjny;
- zna i rozumie fragment Ewangelii wg św. Łukasza: Łk 14, 12–14.

Umiejętności

Uczeń:

- umie przedstawić formy niesienia pomocy potrzebującym;
- włącza się w działanie misyjne wspólnoty Kościoła w wymiarze duchowym, przez modlitwę.

Postawy

Uczeń:

- bierze czynny udział w zaproponowanych inicjatywach podczas Niedzieli Misyjnej i Tygodnia Misyjnego;
- rozwija swoją wrażliwość na potrzeby innych ludzi;

- pobudza empatię, współczucie oraz pragnienie niesienia pomocy ludziom znajdującym się w potrzebie (zwłaszcza dzieciom).

Metody dydaktyczne

Rozmowa kierowana, pogadanka, grupowa metoda „burzy mózgów”, modlitwa, film, czytanie fragmentu Pisma Świętego.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, kartki oznaczone kolorami kontynentów misyjnych do pracy w grupach i plakat mapy świata, artykuły piśmiennicze, sprzęt do wyświetlenia filmu z piosenką o kontynentach, napisy: Tydzień Misyjny, Niedziela Misyjna, 20 października 2024 r., 20–26 października 2024 r., zdjęcia z załączników.

PRZEBIEG KATECHEZY

1. Powitanie, modlitwa, sprawdzenie obecności.
2. Katecheta puszcza dzieciom film z *Piosenką o kontynentach* [dostępny w internecie: [Piosenka o kontynentach | Edukacja Montessori | Jazzowanki \(youtube.com\)](#)]. Zapoznaje uczniów z ogólnym zarysem poszczególnych kontynentów i różnorodnością ras ludzkich.
3. Nauczyciel umieszcza na tablicy mapę świata przedstawiającą kontynenty z odpowiadającymi im kolorami misyjnymi (załącznik 1). Prosi piątkę dzieci o ich podpisanie / dopasowanie napisów: Europa, Azja, Ameryka, Afryka, Australia. Katecheta wyjaśnia znaczenie poszczególnych barw i krótko opisuje problemy, z jakimi muszą borykać się dzieci poszczególnych regionów, opowiada o trudach, jakie je spotykają, tj.:
 - Europa: wykluczenie społeczne, pogarszający się stan zdrowia psychicznego dzieci;
 - Azja: niedożywienie, niewolnictwo, epidemie;
 - Ameryka: zaburzenia odżywiania, bezdomność, wysoka przestępczość;

- Afryka: głód, trudne warunki klimatyczne, utrudniony dostęp do edukacji;
 - Australia: wykorzystywanie, różnorodność i dyskryminacja kulturowa, segregacja rasowa.
4. Prowadzący wyjaśnia, że jest wiele inicjatyw i fundacji, które pomagają biednym dzieciom. Również Kościół stara się pomagać. Wspólnie z dziećmi katecheta rozmawia o „misji”, wyjaśnia, że będziemy obchodzić Tydzień Misyjny wraz z Niedzielą Misyjną, umieszcza na tablicy te hasła wraz z przypadającymi im na ten rok datami (załącznik 2).
 5. Katecheta dzieli klasę na 5 grup i każdej daje kartkę w innym kolorze: białym, żółtym, zielonym, czerwonym, niebieskim (załącznik 3). Prosi każdą grupę o przedstawienie, jaki region świata reprezentują. Potem każda grupa przygotowuje plakat o swoim kontynencie. Po zakończeniu dzieci prezentują, co namalowały, i przyklejają prace do tablicy.
 6. Na koniec nauczyciel czyta dzieciom fragment Ewangelii związany z hasłem tegorocznego Tygodnia Misyjnego: **Łk 14, 12–14**, a następnie wyjaśnia go:
Kogo zapraszać na ucztę?
„Do tego zaś, który Go zaprosił, rzekł: «Gdy wydajesz obiad albo wieszczę, nie zapraszaj swoich przyjaciół ani braci, ani krewnych, ani zamożnych sąsiadów, aby cię i oni nawzajem nie zaprosili, i miałbyś odpłatę. Lecz kiedy urządzasz przyjęcie, zaproś ubogich, ułomnych, chromych i niewidomych. A będziesz szczęśliwy, ponieważ nie mają czym tobie się odwdziżyć; odpłatę bowiem otrzymasz przy zmartwychwstaniu sprawiedliwych»”.
- Z okazji Tygodnia Misyjnego organizowane są różne wydarzenia i akcje. Prowadzący proponuje wzięcie w nich udziału na miarę możliwości. Zadaje pytania, jak dzieci mogą pomóc, wysłuchuje pomysłów i wskazuje, że dzieci mogą odmówić sobie jednej rzeczy

(słodczy itp.) oraz przekazać zaoszczędzone środki na pomoc dla biednych regionów. Podkreśla, że istnieje również inna możliwość niesienia pomocy innym, tak jak czynią misjonarze. Co ciekawe, jest to wykonalne bez konieczności ruszania się z miejsca... Zadaje dzieciom pytanie: „Czy ktoś domyśla się, o co chodzi?”. Jest to modlitwa w intencji misji i misjonarzy. To najważniejsza inicjatywa, jaką dzieci mogą podjąć na rzecz działalności misyjnej Kościoła.

7. Na koniec nauczyciel żegna uczniów, nazywając ich „misjonarzami”. Zachęca do zaproszenia bliskich i włączenia się w przedstawione na zajęciach formy pomocy. Kończy lekcje fragmentem modlitwy Matki Teresy:

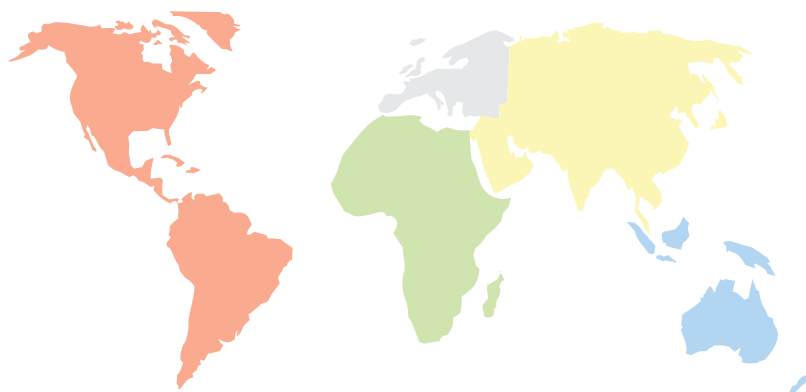
Byłem głodny, a daliście jeść,
Byłem spragniony, a daliście pić [...],
Byłem bezdomny, otwarliście drzwi,
Gdy byłem nagi, daliście płaszcz,
Byłem zmęczony, znaleźliście dom,
Kiedy strwożony, otarliście łzy,
Gdy byłem mały, uczyliście mnie,
Byłem samotny, kochaliście mnie,
Byłem w więzieniu, a przyszliście tam,
A kiedy chory, troszczyliście się,
W obcej krainie stworzyliście dom,
Trzeba roboty, znaleźliście ją,
Rannemu w bitwie pomogliście żyć,
Gdy chciałem ciepła, podaliście dłoń,
Gdy byłem czarny, żółty czy biały,
Choć znieważani, mój nieśliście krzyż.
Staremu uśmiech chcieliście dać,
Kiedy dyszałem, słyszeliście mnie,
Pokrwawionego widzieliście też,
Chociaż zmienionego, poznaliście mnie [...].

Po zakończeniu zajęć można zaproponować dzieciom, by na następną lekcję ubrały się w kolorach kontynentu, jaki reprezentowały. Zostaną nagrodzeni plusem.

*Kamila Frąk-Stępień,
diecezja kielecka*

Załączniki

Załącznik 1:

Załącznik 2:

Tydzień Misyjny

20–26 października 2024 r.

Niedziela Misyjna

20 października 2024 r.

Załącznik 3:

KATECHEZA MISYJNA DLA KLAS IV–VI

TEMAT: IDŹCIE I ZAPRASZAJCIE WSZYSTKICH NA UCZTĘ.

Cel ogólny:

Motywowanie uczniów do uczestnictwa w życiu misyjnym oraz głoszeniu Słowa Bożego.

Cele szczegółowe:

- przygotowanie dzieci na przeżywanie Niedzieli Misyjnej oraz Tygodnia Misyjnego;
- kształtowanie postawy otwartości i gościnności wobec wszystkich ludzi;
- zrozumienie posługi misjonarza.

Metody i formy pracy

Modlitwa, praca w grupach, miniwykład, burza mózgów, prezentacja.

Środki dydaktyczne

Fragment z Ewangelii wg św. Mateusza (Mt 22, 1–14) – przypowieść o uczcie królewskiej, kolorowe kartki papieru i przybory piśmiennicze, tablica multimedialna, wydruk załącznika 1 dla każdego ucznia.

PRZEBIEG LEKCJI RELIGII

1. Modlitwa na rozpoczęcie

Katecheta wraz z uczniami modli się w intencji misji oraz misjonarzy, np. słowami:

Prosimy Cię, Panie Jezu, za wszystkich ludzi dobrego serca, za misjonarzy świeckich i duchownych, by dobry Pan pomógł im kontynuować dzieło, którego się podjęli. Niech nasze dzisiejsze spotkanie będzie ziaren-

kiem, które powoli wykiełkuje do wspólnej drogi misyjnej tu i teraz. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Sprawdzenie listy obecności.

2. Wprowadzenie

Rozpocznijmy nasze spotkanie od przeczytania fragmentu z Ewangelii wg św. Matusza (Mt 22, 1–14), w którym Pan Jezus mówi do nas w przypowieści o ucztie królewskiej. Zapalmy świecę i pozycji stojącej wysłuchajmy Pisma Świętego.

3. Czytanie Pisma Świętego

Katecheta: *Pan z wami.*

Uczniowie: *I z duchem twoim.*

Katecheta: *Słowa Ewangelii wg św. Mateusza.*

Uczniowie: *Chwała Tobie, Panie.*

„A Jezus znowu w przypowieściach mówił do nich: «Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi. Posłał więc swoje sługi, żeby zaproszonych zwołali na ucztę, lecz ci nie chcieli przyjść. Posłał jeszcze raz inne sługi z poleceniem: *Powiedzcie zaproszonym: oto przygotowałem moją ucztę: woły i tuczne zwierzęta pobite i wszystko jest gotowe. Przyjdźcie na ucztę!* Lecz oni zlekceważyli to i poszli: jeden na swoje pole, drugi do swego kupiectwa, a inni pochwycili jego sługi i znieważywszy [ich], pozabijali. Na to król uniósł się gniewem. Posłał swe wojska i kazał wytracić owych zabójców, a miasto ich spalić. Wtedy rzekł swoim sługom: *Uczta wprawdzie jest gotowa, lecz zaproszeni nie byli jej godni. Idźcie więc na rozstajne drogi i zaproście na ucztę wszystkich, których spotkacie.* Słudzy ci wyszli na drogi i sprowadzili wszystkich, których napotkali: złych i dobrych. I sala zapełniła się biesiadnikami. Wszedł król, żeby się przypatrzeć biesiadnikom, i zauważył tam człowieka, nieubranego w strój weselny. Rzekł do niego: *Przyjacielu, jakże tu wszedłeś, nie mając stroju weselnego?*, lecz on oniemiał. Wtedy król rzekł sługom: *Zwiążcie mu*

ręce i nogi i wyrzucie go na zewnątrz, w ciemności! Tam będzie płacz i grzytanie zębów. Bo wielu jest powołanych, lecz mało wybranych»”.

Katecheta: *Oto słowo Pańskie.*

Uczniowie: *Chwała Tobie, Chryste.*

4. Rozmowa kierowana

Usiądźcie. Zastanówmy się teraz nad wysłuchanym tekstem. Czy coś jest dla was niezrozumiałe? (Jeżeli są jakieś wątpliwości, katecheta odpowiada na zadawane pytania uczniów).

Pan Jezus w tej przypowieści mówi o uczcie i właśnie na niej się skupimy. Zwrócimy też szczególną uwagę na ostatnie zdanie.

5. Kim jest misjonarz? Kolory misji

Na początek wyjaśnijmy lub przypomnijmy, kim jest misjonarz i na czym polega jego zadanie? (Burza mózgów. Po wypowiedziach uczniów katecheta podsumowuje).

Misjonarz to osoba, która jest posłana przez Kościół, by głosić Słowo Boże w miejscach, gdzie jeszcze ludzie nie znają Pana Jezusa. To jest podstawowe zadanie. Ale nie tylko to. Misjonarze również dbają o wykształcenie dzieci i młodzieży, wspomagają budowę szpitali, świetlic i placów zabaw.

Działalność misyjna prowadzona jest na pięciu kontynentach. Każdemu z kontynentów odpowiada jeden kolor misyjny.

Każdy z was otrzymał na kartce różniac w kolorach misyjnych (załącznik 1). Macie teraz 3 minuty na dopasowanie koloru do odpowiedniego kontynentu.

biały	żółty	czerwony	zielony	niebieski
Ameryka	Australia i Oceania	Afryka	Europa	Azja

Po dopasowaniu koloru do kontynentu katecheta wyjaśnia ich znaczenie:

Kolor zielony – nawiązuje do zieleni afrykańskich lasów tropikalnych oraz jest kolorem nadziei.

Kolor czerwony – podkreśla kolor skóry Indian, rdzennych mieszkańców Ameryki.

Kolor biały – oznacza kolor skóry Europejczyków oraz kolor sutanny papieża.

Kolor niebieski – symbolizuje wody chrztu i wody Oceanu Spokojnego, na którym rozsiane są liczne wyspy. Możecie popatrzeć na mapę. Australia jest zewsząd otoczona wodami.

Kolor żółty – przypomina ludy Azji, najliczniejsze na świecie. Często też porównuje się ich skórę do koloru żółtego. Oznacza też słońce, które w Azji wschodzi najwcześniej.

Teraz, kiedy już wiemy, kim jest misjonarz i jakie kolory odpowiadają konkretnym kontynentom, wracamy do czytanego wcześniej fragmentu Ewangelii.

5. Praca w grupach

Dzielimy uczniów na 5 grup. Każda grupa otrzymuje kartkę w konkretnym kolorze kontynentu.

Waszym zadaniem jest to, by na podstawie fragmentu Ewangelii wyświetlonej na tablicy napisać i zaprojektować zaproszenie na ucztę, którą jest Msza Święta, dla mieszkańców danego kontynentu. Spróbujcie wcielić się w rolę zapraszającego na ucztę króla, którym jest sam Jezus. Podczas przygotowania spróbujcie w jakiś sposób nawiązać do konkretnego miejsca na mapie świata, np. kolor niebieski powinien na zaproszeniu mieć motyw morski itp.

Po ok. 15 minutach pracy następuje prezentacja zaproszeń każdej z grup.

6. Prezentacja pracy uczniów

Po prezentacjach odnosimy się do zdania: „(...) bo wielu jest powołanych, ale mało wybranych”.

Jezus, mówić te słowa, chce nam pokazać, że każdy z nas może być misjonarzem tu i teraz, w miejscu, gdzie żyje. Nie trzeba od razu wyjeżdżać na drugi koniec świata, by głosić Chrystusa. Nie każdy jest wybrany do tego, by być misjonarzem i wyjeżdżać na misję. Nie znaczy to jednak, że nie możemy odkryć w sobie innego powołania. Spróbujmy otworzyć się na pełnienie woli Boga, a być może odkryjemy, że jesteśmy powołani do czegoś, czego nawet czasem nie jesteśmy w stanie zrozumieć. Niech ten czas Niedzieli Misyjnej i Tygodnia Misyjnego przyniesie nam otwartość serca, a pomoc nam w tym mogą słowa Pana Jezusa: „Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu”.

(Uwaga: prace uczniów zaprezentujemy w gablocie).

7. Modlitwa na zakończenie

Na zakończenie pomódlmy się modlitwą o „dobry humor” św. Tomasza More’a.

(Wyświetlamy słowa modlitwy na tablicy).

Modlitwa o dobry humor (św. Tomasz More)

Zechciej mi dać świętą duszę, Panie.

Duszę, która ma stale na oku to, co jest dobre i czyste, ażeby w obliczu grzechu nie wpadła w strach, ale umiała znaleźć sposób przywrócenia wszystkim rzeczom należnego porządku.

Zechciej mi dać duszę, której obca jest nuda, która nie zna szemrania, wzdychań, uzależń,

i nie pozwól, ażebym kłopotał się zbyt wiele
wokół tego panoszącego się czegoś, które nazywa się „ja”.
Panie, obdarz mnie zmysłem humoru.
Daj mi łaskę rozumienia się na żartach,
ażebym zaznał w życiu trochę szczęścia i innych mógł nim obdarzyć.
Amen.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.

*Przemysław Bojarowski,
diecezja włocławska*

Załączniki

Link do modlitwy:

<https://missio.org.pl/modlitwy/modlitwy-rozne/>

Załącznik 1 (kopia dla każdego ucznia
do wklejenia do zeszytu)

biały	Ameryka
żółty	Australia i Oceania
czerwony	Afryka
zielony	Europa
niebieski	Azja

KATECHEZA MISYJNA DLA KLAS INTEGRACYJNYCH I DLA DZIECI O SPECJALNYCH POTRZEBACH EDUKACYJNYCH

TEMAT: MASZ ZAPROSZENIE NA SPOTKANIE W TERENIE!

Cele katechetyczne:

(wymagania ogólne)

- ukazanie prawdy o powszechności Eucharystii;
- kształtowanie postawy szacunku wobec Eucharystii;
- kształtowanie postawy odpowiedzialności za misje i misjonarzy.

Cele szczegółowe:

- zapoznanie z biblijnym tekstem ustanowienia Eucharystii;
- kształtowanie postaw wdzięczności za obecność Jezusa w Eucharystii;
- uwrażliwienie na konieczność uczestnictwa we Mszy Świętej dla naszego życia duchowego;
- uwrażliwienie na potrzeby dzieci w krajach misyjnych i misjonarzy;
- nauczenie daty Tygodnia Misyjnego i zachęcenie do modlitwy za misjonarzy w tym czasie.

Zadania nauczyciela religii:

- zapoznanie z tekstem biblijnym mówiącym o ustanowieniu Eucharystii;
- podkreślenie konieczności uczestnictwa we Mszy Świętej jako pomocy dla nas samych;
- przekazanie właściwego zachowania w czasie Mszy Świętej;
- ukazanie, że Msza Święta odprawiana jest we wszystkich zakątkach świata;
- uwrażliwienie na sytuację misjonarzy i dzieci w krajach misyj-

nych, zachęcenie do modlitwy za nich, szczególnie w Tygodniu Misyjnym.

Treści – wymagania szczegółowe:

Uczeń:

- samodzielnie potrafi opowiedzieć biblijny opis ustanowienia Eucharystii;
- samodzielnie wyjaśnia, czym jest Msza Święta;
- potrafi z uwagą uczestniczyć we Mszy Świętej;
- wyjaśnia, kim jest misjonarz;
- podaje datę Niedzieli Misyjnej i/lub Tygodnia Misyjnego.

Metody i pomoce:

rozmowa kierowana, pokaz, film, kolorowanka, praca z czasopismem, zabawa ruchowa.

Potrzebne będą:

- dostęp do YouTube'a lub dysku Google, żeby odtworzyć filmiki i/lub prezentację;
- wydruki z załączników: napisy, zdjęcia, odznaki dla dzieci, agrafki, kredki;
- rekwizyty do układania przyjęcia: obrus, talerze, sztucce, serwetki;
- rekwizyty/symbole Mszy Świętej: czyste serce narysowane i wycięte, Pismo Święte, kielich i patena z hostią, buty/ślady stóp;
- duży krzyż;
- globus lub mapa świata;
- aktualny kalendarz.
- opcjonalnie czasopismo „Świat Misyjny” nr 2/2024 (do kupienia w wersji papierowej na <https://misyjny-sklep.missio.pl/> lub pdf do pobrania z: <https://missio.org.pl/swiat-misyjny/>).

PRZEBIEG LEKCJI

1. Rozpoczęcie

Modlitwa, powitanie dzieci, czynności organizacyjne.

2. Wprowadzenie

UWAGA! Do całego poniższego materiału nauczyciel, w zależności od możliwości, jako konkretnych pomocy używa odpowiednich rekwizytów lub prezentacji pptx z załącznika lub zdjęć z załącznika. Ważne, żeby dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych miały jakiś konkret, a nie tylko słowa.

– Pokazując i układając obrus, talerze, sztuce, serwetki, świece, nauczyciel mówi: *Kochani, czy byliście kiedyś u kogoś na imieninach lub urodzinach? A może u dziadków na święta? Jak wygląda takie spotkanie?* (Swobodne wypowiedzi dzieci).

Czy od razu, od samych drzwi rzucamy się do stołu na pyszności, które są przygotowane? Jak się zachowujemy? (Rozmowa z dziećmi prowadzona w taki sposób, żeby podkreślić cztery czynności: powitanie, rozmowę, jedzenie, pożegnanie).

– Nauczyciel omawia poszczególne czynności. Przy każdej z nich odwołujemy się do wierszyka. Można też użyć plakatu ze s. 18 i 19 zamieszczonego w „Świecie Misyjnym” nr 2/2024. Czasopismo do kupienia w wersji papierowej na: <https://misyjny-sklep.missio.pl/> lub pdf do pobrania z: <https://missio.org.pl/swiat-misyjny/>.

Napisy w załączniku nr 2.

POWITANIE – *Kiedy przychodzimy do kogoś do domu lub na spotkanie, najpierw się witamy. Zdejmujemy też kurtkę, czapkę, szalik czy brudne buty.*

Kiedy przychodzisz do kogoś do domu, starasz się brudu nie nanieść nikomu.

***Buty dobrze wycierasz, z kurtki się rozbierasz.
Rozdajesz powitania i cieszysz się ze spotkania.***

Przywítajmy się ze sobą. (Dzieci podają sobie ręce, kłaniają się sobie, mówią „dzień dobry” itp.).

ROZMOWA – Rozmawiamy ze sobą. Pytamy: Jak się czujesz? Co się wydarzyło ostatnio?

***Kto na przyjęciu dobre wychowanie pokazuje,
najpierw miłą rozmową się zajmuje.
Nie rzuca się od progu biegiem na jedzenie,
lecz pyta, słucha i uczy się, czego jeszcze nie wie.***

Pokażcie mi, proszę, jak się z kimś rozmawia. (Udajemy/pokazujemy gestami i mimiką, że z kimś rozmawiamy).

JEDZENIE – Jest też czas na jedzenie. Zwykle na różnych uroczystościach posiłki są wyjątkowe. Nie tylko chodzi o czynność jedzenia, ale też o wspólne spotkanie przy stole.

***Na pięknych przyjęciach jest pyszne jedzenie,
które nas zwykle raduje szalenie.
Ono jest ważne, byśmy mocni i zdrowi,
każdemu w rodzinie pomoc byli gotowi.***

Jak wyglądamy i pokazujemy, że jedzenie nam smakuje? (Pokazujemy gestami i mimiką czynność jedzenia, głaskanie się po brzuchu, minę zadowolenia itp.).

POŻEGNANIE – Nie zrywamy się z miejsca nagle i nie wychodzimy bez słowa. Żegnamy się z gospodarzami, umawiamy się też na następne spotkanie.

***Najedzeni, umocnieni, już z rodziną się żegnamy,
często jakieś podarunki ze sobą zabieramy.
Wracamy do domu pełni wdzięczności
i czekamy niecierpliwie kolejnego wyjścia w gości.***

Powiedzcie, proszę, jak pożegnamy po spotkaniu?

(Dzieci znów podają sobie ręce, kłaniają się sobie, mówią „do widzenia” itp.).

3. Rozwinięcie

Tak – jak sobie powiedzieliśmy przed chwilą – jest na każdym uroczystym spotkaniu. A ja mam dzisiaj dla was zaproszenie na najbardziej wyjątkowe i uroczyste spotkanie na świecie!

Zobaczcie sami!

– Nauczyciel rozdaje dzieciom zaproszenia z załącznika nr 3 i pokazuje swoje zaproszenie. Rozmowa kierowana z dziećmi: kto zaprasza, dokąd, po co...

Tym, który nas zaprasza na najwspanialsze przyjęcie, jest sam Pan Jezus. Jego przyjęcie to MSZA ŚWIĘTA. Szczególnie zaproszenie kieruje do nas na każdą niedzielę, którą Pan Jezus chce spędzać z nami. Pragnie z nami rozmawiać i przygotowuje dla nas najwspanialsze jedzenie świata, czyli samego siebie pod postacią chleba w Komunii Świętej! To jest pokarm (jedzenie), które daje nam siłę nie tylko do życia na ziemi i bycia dobrymi, lecz także przygotowuje nas do życia wiecznego w niebie. Nasze codzienne jedzenie dba o nasze ciała, o nasze zdrowie. Komunia Święta to pokarm, który dba też o nasze dusze i serca.

Zaraz wam pokażę, jak bardzo Msza Święta podobna jest do wyjątkowego przyjęcia.

– Nauczyciel obok wcześniejszych rekwizytów i napisów dotyczących przyjęcia układa kolejno zdjęcia i napisy części Mszy Świętej (załącznik nr 4), tłumacząc:

Kiedy przychodzimy na Mszę Świętą, też zaczynamy od powitania. Ksiądz nas wita w imieniu Pana Jezusa słowami: „Pan z wami”. Przypomina nam, że jest tu z nami Jezus, że do Niego przyszliśmy. A my co odpowiadamy? Świetnie! Odpowiadamy: „I z Duchem twoim”.

Tak jak przychodząc do kogoś, zdejmujemy kurtkę i brudne buty, tak na początku Mszy Świętej zrzucamy z siebie brudy grzechów. Przepraszamy

Pana Jezusa za to, co się nam nie udało w minionym tygodniu. To są OBRZĘDY WSTĘPNE MSZY ŚWIĘTEJ.

Później na Mszy Świętej rozmawiamy J. Ale nie z koleżanką czy kolegą, tylko z Panem Jezusem. On do nas mówi słowami pierwszego czytania, a my odpowiadamy psalmem. Jezus mówi znów do nas przez słowa drugiego czytania, a my odpowiadamy aklamacją: Alleluja! I znów Pan Jezus mówi, tym razem przez słowa Ewangelii i kazanie księdza, a my odpowiadamy wyznaniem wiary w Pana Boga i prośbami do Niego. To jest LITURGIA SŁOWA.

Jest też czas na bycie razem przy stole. Ten stół to ołtarz. Na nim ksiądz przygotowuje chleb, wodę i wino, a Pan Jezus, przez słowa i ręce księdza, przemienia je w samego Siebie, w swoje Ciało i Krew. Sam Pan Jezus do nas przychodzi i karmi nas sobą w Komunii Świętej. To LITURGIA EUCHARYSTII.

Wreszcie dowiadujemy się w ogłoszeniach, co się dzieje w naszej parafialnej rodzinie, żegnamy się z Panem Jezusem, z braćmi i siostrami, bierzemy od Pana Jezusa w podarunku na drogę Jego błogosławieństwo i wracamy do domu. To są OBRZĘDY ZAKOŃCZENIA.

*Najważniejsze jednak w czasie każdej Mszy Świętej jest to, że powtarza się wtedy OFIARA PANA JEZUSA. Na każdej Mszy Świętej Pan Jezus za nas umiera i dla nas zmartwychwstaje (Na środku rekwizytów lub rysunków dotyczących Mszy Świętej nauczyciel stawia lub kładzie krzyż). Pan Jezus po śmierci zmartwychwstał i dlatego żywy i prawdziwy przychodzi do nas w czasie Mszy Świętej. **Każdy z nas jest zaproszony przez Jezusa na to wyjątkowe spotkanie!***

Jak myślicie, czy tylko w naszej parafii dzieją się takie cuda, czyli ma miejsce to specjalne i wyjątkowe przyjęcie – ofiara Pana Jezusa, czyli Msza Święta? A w innych parafiach? A w innych krajach poza Polską? A na innych kontynentach, czyli w innych częściach świata? (Nauczyciel pokazuje globus lub mapę).

Macie rację! Wszędzie, w każdym miejscu na ziemi Pan Jezus zaprasza

ludzi do siebie. (Nauczyciel pokazuje zdjęcia z załącznika nr 5). Zobaczcie, nie wszędzie ludzie zaproszeni przez Jezusa mają takie piękne kościoły, jak ten w naszej parafii. Są też takie miejsca na świecie, gdzie ludzie nie mają możliwości na takie wspaniałe spotkanie z Jezusem w każdą niedzielę. Czasem czekają na to pół roku albo rok. Nie dlatego, że Pan Jezus ich nie chce zaprosić, ale dlatego, że brakuje księży, dzięki którym Jezus mógłby przyjść do ludzi... To są tereny misyjne, a ludzie, którzy tam pracują i mówią ludziom o Panu Jezusie, nazywają się MISJONARZAMI.

Zobaczcie, jak bardzo ludzie się cieszą, kiedy mogą się spotkać z Jezusem i odpowiedzieć na Jego zaproszenie na przyjęcie. (Nauczyciel wyświetla kilka filmików z Mszy Świętej na terenach misyjnych – załącznik nr 6).

Mówię wam dzisiaj o tym, bo już niedługo będziemy mieć NIEDZIELĘ MISYJNĄ i cały TYDZIEŃ MISYJNY. Czyli takie dni, kiedy szczególnie staramy się pamiętać o misjonarzach i modlić się za nich.

– Nauczyciel pokazuje dzieciom kalendarz. Odnajdujemy październik. Wyjaśniamy, co to znaczy „przedostatni”, znajdujemy przedostatnią niedzielę. Przypominamy, co oznacza słowo „tydzień”. Odnajdujemy przedostatnią niedzielę i przedostatni tydzień. Zaznaczamy.

Mam dla was jeszcze jedną ważną wiadomość! Nie trzeba wyjeżdżać do dalekich krajów, żeby być misjonarzami! Każdy z was też może być misjonarzem! Jeśli pomodlicie się za misjonarzy, będziecie odpowiadać na zaproszenie Jezusa na Mszy Świętej i przychodzić do Niego, a po Mszy zachowywać się jak prawdziwi uczniowie Jezusa, już będziecie MISJONARZAMI!

Mam dla was odznaki MAŁEGO MISJONARZA (załącznik nr 7). Jak widzicie, nie są jeszcze kolorowe. Pokolorujcie je najpiękniej, jak umiecie, a ja wam je przypnę.

4. Podsumowanie

Gratulacje! Pięknie dzisiaj pracowaliście!

Moi kochani misjonarze, uczniowie Pana Jezusa!

Macie już piękne odznaki, które będą przypominać, że jesteście MAŁYMI MISJONARZAMI. Nie zapominajcie o codziennej modlitwie za misjonarzy i o niedzielnej Mszy Świętej. Weźcie też do domu zaproszenia, które dzisiaj dostaliście od Jezusa. Pokażcie je rodzicom i rodzeństwu i razem przyjdźcie do Pana Jezusa już w najbliższą niedzielę na Jego przyjęcie.

Taki sam Pan Jezus na całym świecie przychodzi do ludzi w Komunii Świętej, a wcześniej przychodzi na ołtarze świata przez słowa i ręce księży!

Pamiętajcie o modlitwie za księży, misje i misjonarzy. Szczególnie w Tygodniu Misyjnym.

Pomódlmy się już teraz: „Zdrowaś Maryjo...”

s. Monika Juszka RMI, PDM Warszawa

TYDZIEŃ MISYJNY 2024

ROZWAŻANIA RÓŻAŃCOWE DLA DZIECI

„Idźcie i zapraszajcie wszystkich na ucztę”

Tajemnice radosne

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

Pan Bóg posyłając archanioła Gabriela, zaprosił Maryję do wielkiej misji.

Poprosił, żeby zgodziła się zostać Mamą Jezusa. Tą osobą, dzięki której Jezus przyszedł na świat.

Na każdej Mszy Świętej Pan Bóg zaprasza nas, żebyśmy po wyjściu z kościoła swoim zachowaniem nieśli Jego naukę do domu, do szkoły, na podwórka i ulice.

Maryjo, uproś nam u Pana Jezusa łaskę, żebyśmy się nie wstydzieli wiary w Niego.

2. Nawiedzenie św. Elżbiety

Maryja poszła do Elżbiety, kiedy tylko dowiedziała się, że jej kuzynka spodziewa się dziecka. Chciała jej pomóc, chociaż wiedziała, że nie będzie łatwo.

Na każdej Mszy Świętej Pan Jezus zaprasza nas do tego, żebyśmy nie myśleli tylko o sobie, ale pamiętali o innych.

Maryjo, uproś nam u Pana Jezusa takie oczy i serca, które będą widziały potrzeby innych.

3. Narodzenie Pana Jezusa

Pan Bóg chciał być tak blisko ludzi, jak tylko się da. Dlatego sam stał się człowiekiem i urodził się jak każdy z nas.

Na każdej Mszy Świętej Pan Bóg przychodzi do nas tak blisko, że bliżej się nie da. Pozwala się nam spożyć w Komunii Świętej.

Maryjo, uproś nam u Pana Jezusa, żebyśmy zawsze przyjmowali Go w Komunii Świętej godnie, to znaczy z czystym sercem.

4. Ofiarowanie Jezusa w świątyni

Maryja i Józef przynieśli Dziecię Jezus do świątyni, żeby wypełnić ówczesne przepisy prawa. Symeon i Anna również tam wtedy byli dzięki temu, że posłuchali Ducha Świętego.

Na każdej Mszy Świętej słyszymy, co jest dla nas dobre i jak postępować, żeby być szczęśliwymi.

Maryjo, uproś nam u Pana Jezusa łaskę otwartości na Jego słowa i poruszenia Ducha Świętego.

5. Odnalezienie Jezusa w świątyni

Pan Jezus został w świątyni, bo chciał być blisko swojego Ojca. Dobrze się czuł w Jego domu.

Na każdą Mszę Świętą Pan Jezus zaprasza nas do siebie.

Maryjo, uproś nam u Pana Jezusa, żebyśmy potrafili się dobrze zachowywać w kościele i czuli się w parafii jak u siebie.

Tajemnice światła

1. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

Zanim Pan Jezus rozpoczął swoją działalność, Bóg Ojciec potwierdził, że to On sam posyła Jezusa i że Jezus jest Jego ukochanym Synem.

Na każdej Mszy Świętej Pan Bóg przypominam nam, jak bardzo nas kocha i jak bardzo jesteście dla Niego ważni.

Maryjo, uproś nam u Pana Jezusa łaskę wiary w to, że Pan Bóg naprawdę zawsze nas kocha.

2. Objawienie się Jezusa na weselu w Kanie

Pierwszym cudem Pana Jezusa nie było ani uzdrowienie, ani wskreszenie czy rozmnożenie chleba. Przemiana wody w wino, którego zabrakło na weselu, nie była czymś koniecznym, nie zależało od

tego czyjeś życie czy zdrowie. Pan Jezus troszczy się o wszystkie sprawy naszego życia, nawet te najdrobniejsze.

Maryjo, uproś nam u Pana Jezusa łaskę zauważania Jego darów i cudów w najdrobniejszych wydarzeniach każdego dnia.

3. Głoszenie królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

Zadaniem Pana Jezusa było głoszenie królestwa Bożego. To znaczy takiego świata, w którym królują zgoda, miłość, pokój, zrozumienie i szacunek.

Na każdej Mszy Świętej przekazujemy sobie znak pokoju. W ten sposób pokazujemy, że chcemy żyć w zgodzie z innymi.

Maryjo, uproś nam u Pana Jezusa zdolność szanowania każdego człowieka.

4. Przemienienie Jezusa na górze Tabor

Pan Jezus na górze Tabor pokazał się Piotrowi, Jakubowi i Janowi w białej, Isniącej szacie. Pokazał im, że naprawdę jest Bogiem.

W każdej Mszy Świętej możemy zobaczyć prawdziwego Boga ukrytego w białym Chlebie.

Maryjo, uproś nam u Pana Jezusa, żebyśmy potrafili zawsze z szacunkiem traktować Go w Najświętszym Sakramencie.

5. Ustanowienie Eucharystii

Pan Jezus wiedział, że będziemy często potrzebować Jego wsparcia i pomocy. Dlatego został z nami w Eucharystii, żebyśmy mogli Go widzieć, dotykać, przychodzić do Niego zawsze, kiedy tylko nam Go brakuje.

W czasie każdej Mszy Świętej Pan Jezus zaprasza nas do bardzo bliskiego spotkania.

Maryjo, uproś nam u Pana Jezusa łaskę, żebyśmy nie opuszczali Mszy Świętej i zawsze chętnie do Niego przychodzili.

Tajemnice bolesne

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

Pan Jezus wie, co to lęk, strach i trwoga. Modlił się całą noc, żeby mieć siłę do przyjęcia krzyża.

Każda Msza Święta jest dla nas umocnieniem. Możemy przynosić Panu Jezusowi nasze wszystkie lęki, obawy i trudności.

Maryjo, uproś nam u Pana Jezusa łaskę tego, żebyśmy przychodzili do Niego ze wszystkimi naszymi troskami i obawami.

2. Biczowanie Pana Jezusa

Pan Jezus nikomu nie zrobił nic złego, nikomu nie zawinił, a jednak został ukarany i przyjął tę karę z miłości do każdego z nas.

W czasie każdej Mszy Świętej Pan Jezus ofiaruje się za nas, bierze na siebie nasze winy i grzechy, a w zamian za to przynosi nam wybaczenie i życie.

Maryjo, uproś nam u Pana Jezusa łaskę pokornego przyjmowania trudności i niesprawiedliwości.

3. Ukoronowanie Jezusa cierniem

Rzymscy żołnierze wyśmiali Pana Jezusa. Nie uwierzyli, że On naprawdę jest Królem.

Msza Święta sprawowana jest od wielu wieków na całym świecie. Wielu chrześcijan w tym czasie zostało wyśmianych, a nawet zabitych tylko dlatego, że uczestniczyli w Mszach Świętych i wierzyli w Jezusa.

Maryjo, uproś nam u Pana Jezusa łaskę odwagi, żebyśmy nie wstydzili się ani nie bali przyznawać do tego, że chodzimy do kościoła, żeby tam spotykać się z naszym Królem.

4. Droga Krzyżowa

Pan Jezus wziął na siebie krzyż ludzkich grzechów, zła i cierpienia. To Bóg, który dobrze wie, co to znaczy cierpieć. Wie, co to znaczy, kiedy coś boli.

Każda Msza Święta przeżyta z wiarą i każda Komunia Święta przyjęta z wiarą mają moc uzdrowienia.

Maryjo, uproś nam u Pana Jezusa łaskę uzdrowienia serca i ciała, kiedy uczestniczymy w Eucharystii.

5. Śmierć Jezusa na krzyżu

Pan Jezus zbawił nas, ofiarując swoje Ciało i przelewając swoją Krew na krzyżu. Tamta ofiara dokonana raz w historii świata na sposób krwawy powtarza się w każdej Mszy Świętej. Chociaż tym razem dzieje się to na sposób bezkrwawy, to jest to ta sama ofiara i ten sam Pan Jezus.

Maryjo, uproś nam u Pana Jezusa łaskę częstego uczestnictwa we Mszy Świętej.

Tajemnice chwalebne

1. Zmartwychwstanie Jezusa

Śmierć Jezusa niczego nie skończyła. Zwycięstwo Boga ukazało się w zmartwychwstaniu. Od tamtej pory zło, grzech i śmierć raz na zawsze zostały pokonane.

Każda Msza Święta przypomina nam o zmartwychwstaniu Jezusa i Jego zwycięstwie.

Maryjo, uproś nam u Pana Jezusa łaskę radości, żebyśmy byli chrześcijanami, którzy wierzą w życie i zmartwychwstanie, w Boże zwycięstwo. I potrafią się nimi cieszyć.

2. Wniebowstąpienie Jezusa

Zanim Jezus odszedł do nieba, posłał swoich uczniów, żeby szli na cały świat i byli Jego świadkami, nieśli jego Ewangelię, czyli Dobrą Nowinę o Bożej miłości.

Na koniec każdej Mszy Świętej zostajemy posłani, żeby przemieniać świat dobrem i życiem zgodnym z Ewangelią.

Maryjo, uproś nam u Pana Jezusa łaskę życia zgodnego z Ewangelią.

3. Zesłanie Ducha Świętego

Duch Święty dodał Apostołom odwagi do wyjścia z Wieczernika, opowiadania wszystkim o życiu Jezusa i kontynuowania Jego misji.

Na każdej Mszy Świętej Duch Święty napędza nas i umacnia Bożą mocą i odwagą.

Maryjo, uproś nam u Pana Jezusa, żebyśmy uważnie słuchali wskazań Ducha Świętego.

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Maryja całe życie była blisko Pana Boga. Na zakończenie ziemskiego życia została wzięta do nieba z ciałem i duszą.

Każda Msza Święta otwiera przed nami drzwi do nieba. Śpiewamy w czasie Mszy: „Święty, święty...” – to pieśń uwielbienia Pana Boga, którą śpiewają aniołowie w niebie.

Maryjo, uproś nam u Pana Jezusa łaskę, żebyśmy na Mszy Świętej czuli się jak w raju.

5. Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny na Królową nieba i ziemi

Maryja jest nie tylko Mamą Pana Jezusa i naszą. Jest także wielką i potężną Królową.

Każda Msza Święta przypomina nam, że i my należymy do tej królewskiej Rodziny. Jesteśmy dziećmi wielkiego Króla i potężnej Królowej.

Maryjo, uproś nam u Pana Jezusa, żebyśmy potrafili być dumni z tego, że jesteśmy chrześcijanami.

s. Monika Juszka RMI, PDM

OBRZĘD PRZYJĘCIA DZIECI DO PAPIESKIEGO DZIEŁA MISYJNEGO DZIECI

CELEBRANS:

Drogie dzieci! Przez pewien czas przygotowywałyście się, aby zostać małymi misjonarzami i w pełny i konkretny sposób uczestniczyć w misyjnej działalności Kościoła. Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci, którego szeregi dzisiaj powiększycie, obejmuje swą troską dzieci z terenów misyjnych, które jeszcze nie znają Pana Jezusa i cierpią z powodu różnego rodzaju niesprawiedliwości. Otacza swoją pomocą modlitewną i materialną również misjonarzy.

Dzisiaj, w obecności rodziców, rodzeństwa i wszystkich tu zgromadzonych, powiedzcie, czy chcecie z własnej woli i z ochotą podjąć się zadań, które stawia przed wami wasze Misyjne Dzieło?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie swoją codzienną modlitwą i zaangażowaniem pomagać dzieciom i misjonarzom na całym świecie?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie swoje dobre uczynki ofiarować w intencji dzieci świata i misjonarzy, którzy im głoszą Pana Jezusa?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie dzielić się waszymi drobnymi oszczędnościami z dziećmi, które tego potrzebują, bo często są głodne, chore, bezdomne, opuszczone lub sprzedawane w niewolę?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie coraz więcej dowiadywać się o pracy misjonarzy i życiu waszych rówieśników przez formację w Ognisku Misyjnym i czytanie czasopisma „Świat Misyjny”?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Drogie dzieci, Pan Jezus, któremu pragniecie służyć poprzez niesienie pomocy misjonarzom i dzieciom z krajów misyjnych, niech umocni wasze dobre postanowienia i udzieli wam łaski do wytrwania w nich. Amen.

Każdy ochrzczony jest UKOCHANY, a UKOCHANY JEST POSŁANY. Nikt, kto jest świadkiem Pana Jezusa i działa w Jego imię, nigdy nie jest sam! Jezus jest z nami przez wszystkie dni aż do skończenia świata. Żebyście zawsze o tym pamiętali, otrzymacie za chwilę krzyżyki misyjne, które najpierw poświęcimy.

POŚWIĘCENIE I WRĘCZENIE KRZYŻYKÓW MISYJNYCH PDMD

CELEBRANS:

Wspomożenie nasze w imieniu Pana.

WIERNI:

Który stworzył niebo i ziemię.

CELEBRANS:

Pan z wami.

WIERNI:

I z duchem twoim.

CELEBRANS:

Módlmy się.

Prosimy Cię, Panie, wszechmogący Boże, abyś pobłogosławił te misyjne krzyżyki. Niech będą umocnieniem w wierze dla tych, którzy będą je nosić. Niech pomagają im czynić dobro, bronią przed złem i przypominają o misyjnym powołaniu i zobowiązaniu. Przez Chrystusa Pana naszego.

WIERNI:

Amen.

CELEBRANS skrapia krzyżyki wodą święconą, a następnie mówi do dzieci (lub każdego dziecka z osobna):

Mały misjonarzu, Pan Jezus wybrał cię do współpracy w głoszeniu Ewangelii i w pomocy misjom i misjonarzom. On cię nigdy nie opuści i zawsze będzie cię wspierał w tym dziele. Przyjmij ten krzyżyk, który jest znakiem Jezusa, niech on ci przypomina, że masz być świadkiem Pana Jezusa wszędzie, dokąd pójdziesz.

DZIECKO / DZIECI:

Amen.

CELEBRANS:

Kochani mali misjonarze, należycie od teraz do Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci i jako współpracownicy samego papieża będziecie pomagać misjom i misjonarzom, modlić się za nich codziennie i opowiadać o dziele misyjnym Kościoła w waszych rodzinach i szkołach.

Pan Jezus jest i zawsze będzie z wami, żeby was wspierać. Ja, w Jego imię i w imieniu Kościoła, posyłam was, abyście byli Chrystusowymi świadkami każdego dnia, w każdej chwili i w każdej sytuacji. Niech towarzyszy wam Boże błogosławieństwo.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO UROCZYSTE LUB FORMA SKRÓCONA

Błogosławieństwo uroczyste

(celebrans wyciąga dłonie nad dziećmi)

CELEBRANS:

Bóg, który oparł waszą wiarę na świadectwie Apostołów, niech was błogosławi za ich wstawiennictwem.

DZIECI:

Amen.

CELEBRANS:

Niech Bóg sprawi, abyście kierowani nauką i przykładem Apostołów stali się dla wszystkich świadkami prawdy.

DZIECI:

Amen.

CELEBRANS:

Święci Apostołowie, którzy przekazali nam wiarę, niech wam pomogą dojść do wiecznej ojczyzny.

DZIECI:

Amen.

CELEBRANS:

Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, i Duch Święty.

DZIECI:

Amen.

CELEBRANS:

Idźcie, jesteście posłani!

DZIECI:

Bogu niech będą dzięki!

Forma skrócona

CELEBRANS:

Bóg w Trójcy Jedyny niech wspomaga rodziców, dziadków, opiekunów tych dzieci i zebranych tutaj wiernych, aby swoją modlitwą, słowem i świadectwem życia pomagali wytrwać im w powziętych postanowieniach, a przez to stali się radością i nadzieją Kościoła misyjnego. Amen.

Śpiew na zakończenie

np. Hymn PDMD *Z Ojcem Świętym budzimy do misji* lub inny.

OFIARY PDMD

W 2022 r. z ofiar złożonych na rzecz **Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci** udało się zgromadzić w Polsce **2 486 601,28 zł**. W tym:

- ofiary z osobistych wyrzeczeń – **268 454,84 zł**;
- ofiary z misyjnego dnia w Białym Tygodniu – **1 174 022,09 zł**;
- ofiary z akcji Kolędniczy Misyjni – **948 166,70 zł**;
- ofiary na PDMD z innych źródeł (kiermasze, rekolekcje itp.) – **95 957,65 zł**.

Środki te, za pośrednictwem Dykasterii ds. Ewangelizacji, dotarły w 2023 r. do **9 państw** (Etiopia, Malawi, Nigeria, Rwanda, Tanzania, Peru, Indie, Liban, Papua-Nowa Gwinea) i pomogły w realizacji **79 różnych projektów** proedukacyjnych i prozdrowotnych dla dzieci do 14. roku życia.

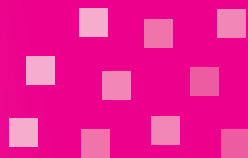
Środki finansowe zostały rozdzielone w następujący sposób:

- **edukacja** (przedszkola, szkoły, ochronki, podręczniki, pomoce szkolne, wyrównywanie szans edukacyjnych itp.) – **19 projektów**;
- **ochrona zdrowia i życia** (ambulatoria, szpitaliki, dożywianie dzieci w ośrodkach, studnie z czystą wodą, ośrodki dla matek oczekujących narodzin dzieci i z małymi dziećmi) – **7 projektów**;
- **duszpasterstwo parafialne** (prowadzenie grup dziecięcych w parafiach, spotkania parafialne, formacja dzieci przy parafiach, świetlice, dożywianie dzieci w trakcie spotkań parafialnych) – **30 projektów**;
- **domy dziecka, bursy, internaty** – **10 projektów**;
- tzw. **pomoc zwyczajna** (pomoc diecezjom w organizowaniu duszpasterstwa dzieci na poziomie diecezji) – **13 projektów**.

Wszystkie ofiary przesyłane do Dyrekcji Krajowej PDM są księgowane, a następnie przekazywane do Sekretariatu Generalnego PDM przy

Dykasterii ds. Ewangelizacji. Tam przydzielane są konkretne projekty do realizacji za pośrednictwem odpowiednich nuncjatur apostolskich. Każdy projekt jest szczegółowo rozliczany, a kopia rozliczenia wraz ze sprawozdaniem trafia do Dyrekcji Krajowej.

OPISY KILKU PRZYKŁADOWYCH PROJEKTÓW sfinansowanych w 2023 r. dzięki pomocy dzie- ci, rodziców i animatorów PDMD z Polski:

1. PAPUA-NOWA GWINEA – diecezja WABAG

Objętych projektem jest 3560 dzieci do 14. roku życia.

Dzięki projektowi sfinansowano materiały edukacyjne i podręczniki. Zapewniono też dojazd do szkoły i powrót do domu. Szkoły w Papui są bardzo oddalone od domów dzieci, brakuje transportu publicznego, a rodziny nie mogą pozwolić sobie ze względów finansowych na zapewnienie innego środka dojazdu. Diecezja rozpoczęła budowę kilku szkół podstawowych na terenie różnych parafii.

2. PAPUA-NOWA GWINEA – diecezja AITAPE

Projekt obejmuje 300 dzieci do 14. roku życia.

Projekt zapewnia wszelkie materiały i pomoce do formacji i edukacji dzieci przy parafii. Organizowane są zajęcia muzyczne, wokalne, sportowe i edukacyjne. Odbywa się również formacja duchowa. Zapewniony jest też dowóz dzieci na zajęcia oraz wyżywienie w czasie pobytu na terenie parafii.

3. PAPUA-NOWA GWINEA – diecezja ALOTAU-SIDEIA

Projekt obejmuje 50 dziewcząt.

Projekt zapewnia wykształcenie dziewczętom, których rodziny nie mogą sobie na to pozwolić ze względów finansowych. Obejmuje materiały edukacyjne, opłaty za szkołę, dokumentację, zdjęcia, dojazd do szkół. Przygotowuje w szczególności do egzaminu po klasie VIII, który pozwala na kontynuowanie nauki przez kolejne dwa lata. Dziewczęta, które nie zdadzą takiego egzaminu, wracają do wiosek i zostają natychmiast wydane za mąż. Zachodzą w ciążę w wieku 14–15 lat. Projekt daje im możliwość dalszej nauki i rozwoju aż do ukończenia XII klasy (szkoły średniej).

4. PAPUA-NOWA GWINEA – diecezja LAE

Projekt obejmuje około 300 dzieci do 14. roku życia.

Projekt dotyczy formacji ludzkiej i chrześcijańskiej dzieci w ośmiu szkołach parafialnych na terenie diecezji. Są to przedszkola, szkoły podstawowe i jeden ośrodek edukacji specjalnej. Projekt zapewnia dzieciom książki, wyżywienie, materiały edukacyjne, utrzymanie ośrodków i inne potrzebne elementy.

5. ETIOPIA – wikariat apostołski JIMMA-BONGA

Projekt obejmuje około 200 dzieci w wieku przedszkolnym.

Projekt finansuje materiały edukacyjne dla dzieci w przedszkolu, w tym niepełnosprawnym lub chorym. Wybudowana została również kuchnia przedszkolna, w której miasto zapewnia dzieciom codziennie ciepłe obiady. Jest to Kościół katolicki obrządku etiopskiego.

6. NIGERIA – diecezja OYO

Projekt obejmuje 1200 dzieci.

Projekt zapewnia wykształcenie muzyczne dzieci, w tym zakup wszelkiego rodzaju pomocy, książek i instrumentów oraz pensje dla nauczycieli.

7. RWANDA – diecezja CYANGUGU

Projekt obejmuje 350 dzieci z albinizmem.

Zapewnia im leczenie, edukację, materiały edukacyjne oraz pomaga zdobyć zawód i powrócić do swojej społeczności jako osoby samodzielne i niezależne.

8. RWANDA – diecezja CYANGUGU

Projekt obejmuje 140 dzieci niepełnosprawnych.

Zapewnia im wszelką konieczną pomoc opiekuńczą, medyczną, formacyjną i edukacyjną.

9. PERU – wikariat apostołski YURIMAGUAS

Projekt obejmuje 250 dzieci indiańskich z plemienia Chayaguita.

Dzieci te mieszkają w puszczy amazońskiej. Nie mają dostępu do edukacji ani opieki medycznej. Projekt zapewnia im wyżywienie, leczenie i materiały edukacyjne.

10. INDIE – diecezja PURNIA

Projekt obejmuje 610 dzieci chorych.

Jest to okolica bardzo zanieczyszczona. Warunki, w których żyją dzieci, są niezwykle ubogie, jest brudno i niebezpiecznie. Wiele dzieci choruje na malarię, dezynterię, biegunki, zapalenie płuc, gorączkę wirusową

i inne. Projekt zapewnia leczenie, badania, wyżywienie i edukację prozdrowotną. Umożliwia również dziewczętom z odległych wiosek naukę i mieszkanie w internacie. W Indiach często uważa się, że dziewczęta nie mają potrzeby uczenia się.

STATYSTYKA MISYJNA

POLSCY MISJONARZE W ŚWIECIE

Dane Komisji Episkopatu ds. Misji z 10 maja 2024 r.

Polscy misjonarze na poszczególnych kontynentach w 2024 r.

W 2024 r. na misjach posługuje 1690 polskich misjonek i misjonarzy. W stosunku do ubiegłego roku liczba ta zmniejszyła się o 53 osoby. Przebywają oni w 92 krajach na wszystkich kontynentach.

Najwięcej polskich misjonarzy pracuje w 28 krajach Ameryki Południowej i Środkowej – 655 osób. Krajami, w których jest najwięcej polskich misjonarzy, są: Brazylia – 195, Boliwia – 103, Argentyna – 98, Peru – 50, Paragwaj – 36 oraz Ekwador – 34. Wśród misjonarzy w Ameryce Południowej i Środkowej jest 143 księży diecezjalnych, 326 zakonników, 168 siostr zakonnych i 18 osób świeckich.

W 3 krajach Ameryki Północnej pracuje 13 polskich misjonarzy: w Kanadzie – 8, na Alasce – 4 i na Bermudach – 1. Wśród nich jest 4 księży diecezjalnych, 8 zakonników i 1 osoba świecka.

W 40 krajach Afryki ewangelizuje 676 polskich misjonek i misjonarzy. Jest to o 3 osoby więcej w stosunku do ubiegłego roku. Najwięcej misjonarzy jest w Kamerunie – 111, w Zambii – 63, w Tanzanii – 55, na Madagaskarze – 42, w Republice Środkowoafrykańskiej – 34, w Republice Południowej Afryki – 34, w Kenii – 31, w Demokratycznej Republice Kongo – 27 i w Rwandzie – 21. Na kontynencie afrykańskim wśród misjonarzy jest 67 księży diecezjalnych, 261 zakonników, 330 siostr zakonnych oraz 18 osób świeckich.

Na kontynencie azjatyckim, w 19 krajach, posługuje 281 polskich misjonek i misjonarzy. Jest to o 20 osób mniej w stosunku do ubiegłego roku. Najwięcej misjonarzy jest w Kazachstanie – 97, w Izraelu –

54, na Filipinach – 25, w Japonii – 25, w Uzbekistanie – 15, na Tajwanie – 14, w Chinach – 12. W Azji przebywa 43 księży diecezjalnych, 121 zakonników, 114 siostr zakonnych i 3 osoby świeckie.

W Oceanii jest 65 polskich misjonarzy. Liczba ta nie zmieniła się od ubiegłego roku. Wszyscy posługują w Papui-Nowej Gwinei. Wśród nich jest 15 księży diecezjalnych, 42 zakonników, 7 siostr zakonnych i 1 osoba świecka.

Kontynent	Księża diecezjalni	Misjonarze świeccy	Siostry zakonne	Zakonnicy	Razem
Afryka	67	18	330	261	676
Ameryka Południowa i Środkowa	143	18	168	326	655
Ameryka Północna	4	1	–	8	13
Azja i Azja Mniejsza	43	3	114	121	281
Oceania	15	1	7	42	65
Razem	272	41	619	758	1690

Polscy misjonarze według przynależności do diecezji i zgromadzeń

Na świecie pracuje 272 polskich księży diecezjalnych, a najliczniej reprezentowane są: diec. tarnowska – 49, archidiec. przemyska – 18, archidiec. krakowska – 17, diec. opolska – 14, diec. łomżyńska – 12, diec. sandomierska – 12. Po 10 misjonarzy mają archidiecezje: częstochowska, gnieźnieńska, katowicka, warszawska oraz diec. siedlecka.

Spośród 758 polskich zakonników na misjach najwięcej jest werbi-
stów – 145, a następnie franciszkanów konwentualnych – 66, salezjanów – 58, pallotynów – 53, franciszkanów – 53, oblatów – 41, redemptorystów – 40, marianów – 31, michalitów – 23.

Wśród 619 sióstr zakonnych najwięcej jest franciszkanek misjonarek Maryi – 45, służebnic Ducha Świętego – 41, elżbietanek – 35, misjonarek miłości – 33, sióstr miłosierdzia – 25, józefitek – 22, służebniczek starowiejskich – 21, nazaretanek – 21, salezjanek – 20, michalitek – 17, albertynek – 16.

Nowi polscy misjonarze w 2024 r.

W roku 2023/2024 w Centrum Formacji Misyjnej w Warszawie do pracy misyjnej przygotowywało się 15 osób. 28 kwietnia 2024 r., podczas Mszy św. ku czci św. Wojciecha, abp Antonio Guido Filipazzi, nuncjusz apostolski w Polsce, przekazał krzyże misyjne 14 osobom wybierającym się na misje. 8 z nich będzie posługiwało w Ameryce Południowej i Środkowej (Argentyna, Martynika, Ekwador, Kuba i Boliwia), 3 w Afryce (Zambia i Tanzania), 2 misjonarzy wyjedzie do Kazachstanu w Azji oraz 1 ksiądz diecezjalny zasili szeregi misjonarzy w Oceanii (Papua-Nowa Gwinea).

Wśród nowych misjonarzy jest 10 księży diecezjalnych, 2 księży michalitów, 1 siostra zakonna oraz 1 osoba świecka.

Polscy biskupi misyjni w 2024 r.

W szeregach polskich misjonarzy jest 24 biskupów: w Ameryce Południowej i Środkowej – 12, w Afryce – 5, w Oceanii – 3, w Azji – 2, w Ameryce Północnej – 2.

Afryka:

- bp Stanisław Dziuba OSPPE – Republika Południowej Afryki (Umzimkulu)
- bp Mirosław Gucwa – Republika Środkowoafrykańska (Bouar)
- bp Adam Musiałek SCJ – Republika Południowej Afryki (De Aar)
- bp Jan Ozga – Kamerun (Doume-Abong-Mbang)
- bp Zygmunt Robaszkiewicz MSF – Madagaskar (Morombe)

Ameryka Południowa i Środkowa:

- bp Krzysztof Białasik SVD – Boliwia (diec. Oruro)
- bp Zdzisław Błaszczyk – Brazylia (São Sebastião de Rio de Janeiro)
- bp Janusz Danecki OFM Conv – Brazylia (Campo Grande)
- bp Stanisław Dowłasiewicz OFM Conv – Boliwia (Santa Cruz de la Sierra)
- bp Jan Kot OMI – Brazylia (Ze Doca)
- bp Krzysztof Kudławiec – Ekwador (Daule)
- bp Romuald Maciej Kujawski – Brazylia (Pampas)
- bp Marian Marek Piątek CSSR – Brazylia (Coari)
- bp Bonifacy Antoni Reimann OFM – Boliwia (Ñuflo de Chavez)
- bp Józef Słaby CSSR – Argentyna (prałatura terytorialna Esquel)
- bp Jan Wilk OFM Conv – Brazylia (Anapolis)
- bp Edward Zielski – Brazylia (Campo Maior)

Ameryka Północna:

- bp Wiesław Krótki OMI – Kanada (Churchill-Zatoka Hudsona)
- bp Wiesław Śpiewak CR – Bermudy (Hamilton)

Azja:

- bp Jerzy Maculewicz OFM Conv – Uzbekistan (Taszkient)
- bp Tomasz Peta – Kazachstan (Astana)

Oceania:

- bp Walenty Gryk SVD – Papua-Nowa Gwinea (Goroka)
- bp Dariusz Kałuża MSF – Papua-Nowa Gwinea (Bougainville)
- bp Józef Roszyński SVD – Papua-Nowa Gwinea (Wewak)

STATYSTYKI KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

Z okazji 97. Światowego Dnia Misyjnego, obchodzonego w niedzielę, 22 października 2023 r., Agencja Fides przedstawiła statystyki Kościoła katolickiego na świecie dotyczące 2021 roku.

Dane pochodzą z „Rocznika statystycznego Kościoła katolickiego” (zaktualizowanego 31 grudnia 2021 r.) i dotyczą wiernych Kościoła, struktur duszpasterskich, działalności w zakresie zdrowia, edukacji i pomocy społecznej. Ukazano również zmiany, wzrost lub spadek (w nawiasach) w porównaniu z rokiem poprzednim (2020), a na koniec przedstawiono obraz terytoriów kościelnych podlegających Dykasterii ds. Ewangelizacji.

Ludność świata

Na dzień 31 grudnia 2021 r. liczba ludności wynosiła 7 785 769 000, ze wzrostem o 118 633 000 względem roku 2020. Ogólny wzrost dotyczył prawie wszystkich kontynentów. Najbardziej znaczący był w Azji (+71 186 000) i Afryce (+40 089 000), a następnie w Ameryce (+7 398 000) i Oceanii (+184 000). Tylko w Europie odnotowało spadek (-224 000).

Katolicy

Na koniec grudnia 2021 r. liczba katolików wynosiła 1 375 852 000, co oznacza wzrost o 16 240 000 wiernych w porównaniu z rokiem 2020. Wzrost dotyczył wszystkich kontynentów oprócz Europy (-244 000). Najbardziej znaczący był w Afryce (+8 312 000) i w Ameryce (+6 629 000), a następnie w Azji (+1 488 000) i Oceanii (+55 000).

Odsetek katolików na świecie zmniejszył się minimalnie (-0,06%) i wynosił 17,67%.

Mieszkańcy i katolicy przypadający na jednego księdza

Ponownie wzrosła liczba mieszkańców przypadająca na jednego księdza, ogółem o 608, osiągając 15 556. Wzrost odnotowano w Afryce (+2017), Ameryce (+131), Azji (+496), Europie (+78) i Oceanii (+17).

Ogółem liczba katolików przypadająca na księdza wzrosła o 59, osiągając 3373. Wzrost odnotowano na wszystkich kontynentach z wyjątkiem Azji (-1): w Afryce (+12), Ameryce (+99), Oceanii (+6), Europie (+38).

Jednostki administracji kościelnej i placówki misyjne

Liczba jednostek administracji kościelnej wzrosła o 3 w porównaniu z rokiem 2020, osiągając stan 3030. Nowe jednostki powstały w Ameryce (+1) i Afryce (+2), natomiast na pozostałych kontynentach ich liczba nie uległa zmianie.

W 2021 r. istniało 3241 stacji misyjnych z kapłanem (-43). Liczby wzrosły w Ameryce (+56) i Europie (+4), spadły w Azji (-101) i Afryce (-2), natomiast w Oceanii pozostało bez zmian.

Liczba stacji misyjnych bez księży-rezydentów zmniejszyła się ogółem o 297 jednostek, osiągając stan 130 857, przy czym rozkład był następujący: spadek w Ameryce (-251) i w Azji (-591), wzrost w Afryce (+540), Europie (+3) i Oceanii (+2).

Biskupi

Liczba biskupów na świecie zmniejszyła się o 23, osiągając stan 5340. Biskupów diecezjalnych jest w sumie 4155 (-1), a biskupów zakonnych 1185 (-22).

Wzrosła liczba biskupów diecezjalnych w Afryce (+9) i Europie (+1), natomiast spadła w Ameryce (-6), Azji (-2) i Oceanii (-3).

Liczba biskupów zakonnych zmniejszyła się w Afryce (-2), Ameryce (-16), Azji (-2) i Europie (-3), natomiast wzrosła w Oceanii (+1).

Kapłani

Ogólna liczba kapłanów na świecie spadła, osiągając 407 872 (-2347). Europa po raz kolejny odnotowała znaczny spadek (-3632), dołączyła do niej Ameryka (-963). Wzrost odnotowano w Afryce (+1518), Azji (+719) i Oceanii (+11).

Liczba księży diecezjalnych na świecie spadła w skali globalnej o 911, osiągając liczbę 279 610. Spadek odnotowano w Europie (-2237) i Ameryce (-230), natomiast wzrost w Oceanii (+21), w Azji (+561) i Afryce (+974).

Liczba księży zakonnych zmniejszyła się ogółem o 1436, do 128 262. Wzrost odnotowano w Azji (+158) i Afryce (+544), spadek w Ameryce (-733), Europie (-1395) i Oceanii (-10).

Diakoni stali

Liczba diakonów stałych na świecie stale rośnie (+541), osiągając w roku 2021 liczbę 49 176. Wzrost miał miejsce na wszystkich kontynentach: w Afryce (+59), Ameryce (+147), Azji (+58), Europie (+268) i Oceanii (+9).

Na całym świecie jest 48 575 stałych diakonów diecezjalnych, co oznacza ogólny wzrost o 316: w Afryce (+31), Ameryce (+139), Europie (+150), Oceanii (+9), Azji (-13).

Stających diakonów zakonnych jest 601, co oznacza wzrost o 225 w porównaniu z rokiem 2020. Wzrost odnotowano w Europie (+118), Afryce (+28), Azji (+71) i Ameryce (+8), natomiast w Oceanii liczba ta pozostała niezmienną.

Bracia zakonnici i siostry zakonne

Liczba braci zakonnych zmniejszyła się o 795, osiągając liczbę 49 774. Spadek odnotowano w Ameryce (-311), Europie (-599) i Oceanii (-115), a wzrost w Afryce (+205) i Azji (+25).

Utrzymuje się tendencja spadkowa liczby sióstr zakonnych (-10 588). W sumie jest ich 608 958. Wzrost odnotowano w Afryce (+2275) i Azji (+366), a spadek w Europie (-7804), Ameryce (-5185) i Oceanii (-240).

Instytuty życia konsekrowanego

Łączna liczba członków instytutów męskich życia konsekrowanego wynosiła 593 (+10). Zmniejszyła się w Ameryce (-3), Azji (-2)

i Europie (-6), wzrost odnotowano jedynie w Afryce (+21), podczas gdy w Oceanii pozostała bez zmian.

Ponownie spadła liczba członkiń instytutów żeńskich życia konsekrowanego (-278), do łącznej liczby 19 688 członkiń. Wzrost nastąpił w Afryce (+59) i Oceanii (+25), a spadek w Ameryce (-53), Azji (-3) i Europie (-306).

Misjonarze świeccy i katecheci

Liczba misjonarzy świeckich na świecie wynosiła 410 449, przy globalnym spadku o 3112: Europa (+113), Ameryka (-3905), Azja (+668), Oceania (-19) i Afryka (+31).

Liczba katechetów na świecie spadła o 5397, osiągając 2 877 652. Spadek odnotowano w Ameryce (-9469), Europie (-2394) i Oceanii (-793), a wzrost w Afryce (+4574) i Azji (+2685).

Klerycy seminariów wyższych

Liczba seminarzystów w seminariach wyższych, diecezjalnych i zakonnych, zmniejszyła się w roku 2021 ogółem o 1960, osiągając liczbę 109 895. Wzrost zanotowano jedynie w Afryce (+187), a spadek w Ameryce (-744), Azji (-514), Europie (-888) i Oceanii (-1).

Seminarzystów diecezjalnych seminariów wyższych było 66 553 (-1434). Wzrost dotyczył Afryki (+36) i Oceanii (+3), natomiast spadek odnotowano w Europie (-689), Ameryce (-588) i Azji (-196).

Liczba seminarzystów zakonnych seminariów wyższych spadła o 526 i wynosiła 43 342: wzrosła tylko w Afryce (+151), a spadła w Europie (-199), Ameryce (-156), Azji (-318) i Oceanii (-4).

Klerycy seminariów niższych

Ogólna liczba seminarzystów w seminariach niższych, diecezjalnych i zakonnych, wzrosła o 316, osiągając liczbę 95 714. Spadek nastąpił w Ameryce (-372), Azji (-1216), Europie (-144) i Oceanii (-5), natomiast znaczący wzrost odnotowano w Afryce (+2053).

Seminarzystów w diecezjalnych seminariach niższych było 72 801 (-442). Spadek odnotowano na wszystkich kontynentach z wyjątkiem Afryki (+1585): w Ameryce (-512), Azji (-1417), Europie (-87) i Oceanii (-11).

Ogólna liczba seminarzystów w zakonnych seminariach niższych wyniosła 22 913 (+758). Spadek odnotowano jedynie w Europie (-57), podczas gdy wzrost w Afryce (+468), Ameryce (+140), Azji (+201) i Oceanii (+6).

Instytucje oświatowe i wychowawcze

W dziedzinie edukacji i wychowania Kościół w 2021 r. zarządzał na całym świecie: 74 368 przedszkolami, do których uczęszczało 7 565 095 dzieci, 100 939 szkołami podstawowymi dla 34 699 835 uczniów, 49 868 szkołami średnimi dla 19 485 023 uczniów.

Ośrodki zdrowia, pomocy społecznej i charytatywnej

Kościół prowadzi instytucje charytatywne i pomocowe, wśród których w roku 2021 było: 5405 szpitali; 14 205 przychodni, głównie w Afryce (5061) i Ameryce (3523); 567 szpitali dla trędowatych, głównie w Azji (290) i Afryce (215); 15 276 domów dla osób starszych, przewlekle chorych i niepełnosprawnych, głównie w Europie (8149); 9703 domy dziecka, głównie w Azji (3230); 10 567 świetlic dla dzieci; 10 604 poradnie małżeńskie, głównie w Europie (5390) i Ameryce (2609); 3287 ośrodków edukacji społecznej lub reedukacji, z czego większość znajduje się w Ameryce (1421), oraz 35 529 instytucji innego typu, zlokalizowanych głównie w Ameryce (13 697) i Europie (16 841).

Tabele statystyczne

Poniższe dane zaczerpnięto z „Rocznika statystycznego Kościoła katolickiego”. W nawiasach zaznaczono zmiany – wzrost (+) lub spadek (-) względem roku poprzedniego.

Ludność świata – katolicy

Kontynent	Ludność	Katolicy	Procent katolików
Afryka	1 368 512 000 (+40 089 000)	265 152 000 (+8 312 000)	19,38% (+0,05)
Ameryka	1 030 365 000 (+7 398 000)	660 297 000 (+6 629 000)	64,08% (+0,18)
Azja	4 621 713 000 (+71 186 000)	153 355 000 (+1 488 000)	3,32% (-0,02)
Europa	722 832 000 (-224 000)	286 063 000 (-244 000)	39,58% (-0,02)
Oceania	42 347 000 (+184 000)	10 985 000 (+55 000)	25,94% (+0,02)
Ogółem	7 785 769 000 (+118 633 000)	1 375 852 000 (+16 240 000)	17,67% (-0,06)

Liczba mieszkańców / katolików przypadająca na jednego kapłana

Kontynent	Liczba mieszkańców na kapłana	Liczba katolików na kapłana
Afryka	26 326 (+2017)	5101 (+12)
Ameryka	8636 (+131)	5534 (+99)
Azja	44 376 (+496)	2137 (-1)
Europa	4488 (+78)	1784 (+38)
Oceania	9395 (+17)	2437 (+6)
Ogółem	15 556 (+608)	3373 (+59)

Jednostki administracji kościelnej i placówki misyjne

Kontynent	Jednostki administracji kościelnej	Stacje misyjne z kapłanem	Stacje misyjne bez kapłana
Afryka	545 (+2)	598 (-2)	73 487 (+540)
Ameryka	1098 (+1)	1168 (+56)	20 025 (-251)
Azja	545 (=)	992 (-101)	36 039 (-591)
Europa	761 (=)	395 (+4)	464 (+3)
Oceania	81 (=)	88 (=)	842 (+2)
Ogółem	3030 (+3)	3241 (-43)	130 857 (-297)

Biskupi

Kontynent	Biskupi ogółem	Biskupi diecezjalni	Biskupi zakonni
Afryka	725 (+7)	525 (+9)	200 (-2)
Ameryka	2000 (-22)	1472 (-6)	528 (-16)
Azja	806 (-4)	633 (-2)	173 (-2)
Europa	1676 (-2)	1441 (+1)	235 (-3)
Oceania	133 (-2)	84 (-3)	49 (+1)
Ogółem	5340 (-23)	4155 (-1)	1185 (-22)

Kapłani

Kontynent	Kapłani ogółem	Kapłani diecezjalni	Kapłani zakonni
Afryka	51 983 (+1518)	36 535 (+974)	15 448 (+544)
Ameryka	119 309 (-963)	84 822 (-230)	34 487 (-733)
Azja	71 751 (+719)	40 791 (+561)	30 960 (+158)
Europa	160 322 (-3632)	114 752 (-2237)	45 570 (-1395)
Oceania	4507 (+11)	2710 (+21)	1797 (-10)
Ogółem	407 872 (-2347)	279 610 (-911)	128 262 (-1436)

Diakoni stali

Kontynent	Diakoni stali ogółem	Diakoni stali diecezjalni	Diakoni stali zakonni
Afryka	498 (+59)	457 (+31)	41 (+28)
Ameryka	32 373 (+147)	32 214 (+139)	159 (+8)
Azja	339 (+58)	239 (-13)	100 (+71)
Europa	15 438 (+268)	15 142 (+150)	296 (+118)
Oceania	528 (+9)	523 (+9)	5 (=)
Ogółem	49 176 (+541)	48 575 (+316)	601 (+225)

Bracia zakonnici i siostry zakonne

Kontynent	Bracia zakonnici	Siostry zakonne
Afryka	9393 (+205)	81 832 (+2275)
Ameryka	12 887 (-311)	145 206 (-5185)
Azja	12 629 (+25)	175 494 (+366)
Europa	13 867 (-599)	200 190 (-7804)
Oceania	998 (-115)	6236 (-240)
Ogółem	49 774 (-795)	608 958 (-10 588)

Członkowie instytutów świeckich

Kontynent	Członkowie męskich instytutów świeckich	Członkowie żeńskich instytutów świeckich
Afryka	79 (+21)	1321 (+59)
Ameryka	178 (-3)	4991 (-53)
Azja	45 (-2)	1838 (-3)
Europa	290 (-6)	11 483 (-306)
Oceania	1 (=)	55 (+25)
Ogółem	593 (+10)	19 688 (-278)

Misjonarze świeccy, katecheci

Kontynent	Misjonarze świeccy	Katecheci
Afryka	8592 (+31)	458 559 (+4574)
Ameryka	348 492 (-3905)	1 550 303 (-9469)
Azja	46 352 (+668)	374 868 (+2685)
Europa	6882 (+113)	481 302 (-2394)
Oceania	131 (-19)	12 620 (-793)
Ogółem	410 449 (-3112)	2 877 652 (-5397)

Klerycy seminariów wyższych – diecezjalnych i zakonnych

Kontynent	Klerycy seminariów wyższych ogółem	Klerycy seminariów wyższych diecezjalnych	Klerycy seminariów wyższych zakonnych
Afryka	33 815 (+187)	22 241 (+36)	11 574 (+151)
Ameryka	28 659 (-744)	20 008 (-588)	8651 (-156)
Azja	32 139 (-514)	15 536 (-196)	16 603 (-318)
Europa	14 320 (-888)	8165 (-689)	6155 (-199)
Oceania	962 (-1)	603 (+3)	359 (-4)
Ogółem	109 895 (-1960)	66 553 (-1434)	43 342 (-526)

Klerycy seminariów niższych – diecezjalnych i zakonnych

Kontynent	Klerycy seminariów niższych ogółem	Klerycy seminariów niższych diecezjalnych	Klerycy seminariów niższych zakonnych
Afryka	54 464 (+2053)	47 116 (+1585)	7348 (+468)
Ameryka	9771 (-372)	6777 (-512)	2994 (+140)
Azja	23 526 (-1216)	13 773 (-1417)	9753 (+201)
Europa	7758 (-144)	4971 (-87)	2787 (-57)
Oceania	195 (-5)	164 (-11)	31 (+6)
Ogółem	95 714 (+316)	72 801 (-442)	22 913 (+758)

Szkoły i uczniowie

Kontynent	Przed-szkola	Dzieci w przed-szkolach	Szkoły podstawowe	Uczniowie szkół podstawowych	Szkoły średnie	Uczniowie szkół średnich	Uczniowie szkół wyższych	Studenti uniwersytetów
Afryka	20 223	2 421 485	43 455	19 488 169	16 182	5 790 754	205 033	252 943
Ameryka	16 279	1 172 748	21 014	5 517 798	12 070	3 495 694	683 275	2 389 826
Azja	13 817	1 924 238	16 261	5 773 212	11 607	5 829 858	1 302 184	422 437
Europa	22 580	1 967 080	15 934	3 109 327	9262	3 858 806	284 244	818 933
Oceania	1469	79 544	4275	811 329	747	509 911	8670	41 186
Ogółem	74 368	7 565 095	100 939	34 699 835	49 868	19 485 023	2 483 406	3 925 325

Ośrodki zdrowia, pomocy społecznej i charytatywne

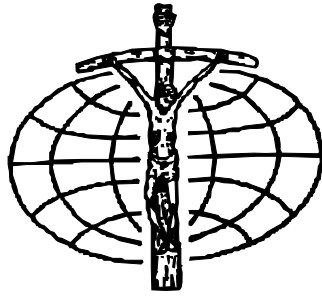
Kontynent	Szpitalne	Przychodnie	Szpitalne dla tędotwaty	Domy dla osób starszych, chronicznie chorych, niepełnosprawnych	Sierocinice	Świetlice dla dzieci	Poradnie małżeńskie	Centra edukacji i reedukacji	Inne instytucje
Afryka	1497	5061	215	702	1686	2174	1375	396	1401
Ameryka	1405	3523	41	3411	2317	2775	2609	1421	13 697
Azja	1193	2570	290	2665	3230	2747	970	535	3228
Europa	1054	2506	20	8149	2373	2696	5390	840	16 841
Oceania	256	545	1	349	97	175	260	95	362
Ogółem	5405	14 205	567	15 276	9703	10 567	10 604	3287	35 529

Jednostki administracji kościelnej podlegające Dykasterii ds. Ewangelizacji

Dykasterii ds. Ewangelizacji podlega 1121 jednostek administracji kościelnej – w Afryce 523, w Azji 481, w Ameryce 71, w Oceanii 46.

Kontynent	M	AD	D	OT	WA	PA	MSI	PT	AA	OP	Ogółem
Afryka	94	3	401		18	3	1			3	523
Ameryka	5		22		40	1	2	1			71
Azja	78	1	342	1	17	33	3		4	2	481
Oceania	11		31			1	2			1	46
Ogółem	188	4	796	1	75	38	8	1	4	6	1121

Legenda: metropolia (M), archidiecezja (AD), diecezja (D), opactwo terytorialne (OT), wikariat apostolski (WA), prefektura apostolska (PA), misja sui iuris (MSI), prałatura terytorialna (PT), administratura apostolska (AA), ordynariat polowy (OP).

PAPIESKIE DZIEŁO ROZKRZEWIANIA WIARY

www.pdrw.missio.org.pl

2018

– 2026

Wielka Nowenna Różańcowa

TEMATY

poszczególnych lat nowenny

- ➔ 2018 r. – Tajemnice Jezusa i Maryi drogą do dojrzałego życia duchowego
- ➔ 2019 r. – Duchowość bł. Pauliny M. Jaricot – założycielki Żywego Różańca i Dzieła Rozkrzewiania Wiary
- ➔ 2020 r. – Żywy Różaniec znakiem jedności z Ojcem Świętym i Kościołem
- ➔ 2021 r. – Różaniec modlitwą o zbawienie innych
- ➔ 2022 r. – Żywy Różaniec wsparciem dzieła misyjnego
- ➔ 2023 r. – Różaniec nadzieją i siłą dla chorych i cierpiących
- ➔ **2024 r. – Ewangelizacja z różańcem w ręce**
- ➔ **2025 r.** – Żywy Różaniec w przekazie mass mediów
- ➔ **2026 r.** – Różaniec modlitwą o Boże Miłosierdzie dla świata

PATRONI NOWENNY

Matka Boża Różańcowa, św. Jan Paweł II,
bł. ks. Ignacy Kłopotowski, bł. Paulina Jaricot

TYDZIEŃ MISYJNY ONLINE

WERSJA ELEKTRONICZNA

<http://tnijurl.com/tm2024/>

1. Plakat (pdf)
2. Przekaz Dar serca dla misji (pdf)
3. Film: „Misje sercem Kościoła” malowane piaskiem
Misyjni Superbohaterzy – playlista
Fundusz solidarności misyjnej PDM
4. Materiały na Tydzień Misyjny 2024 (pdf)